ந்தி பதார்த்தமோ விசேஷியரூபத்தாற் றோற்றுகின்றது. ஸ்மிருதி கோசர பதார்த்தம் விசேஷண ரூபத்தால் பிரதீதியாகின்றது. எங்ஙனம் "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானத்தில் நேத்திர வடிவ இந்திரிய சம்பந்தியாகிய சந்தனம் விசேஷியமும், ஸ்மிருதிகோசர சுகந்தம் விசேஷணமுமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே "இது இரஜத" மென்னும் பிரமஞானத்திலும் இந்திரிய சம்பந்தியாகிய சுத்தி விசேஷியமும், ஸ்மிருதியின் கோசரமாகிய அல்லது ஸம்ஸ்காரத்தின் கோசரமாகிய இரஜதத்தன்மை விசேஷணமுமாம். விசேஷண விசேஷிய மிரண்டின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம் என்னும் பக்ஷத்தை அங்கீகரிக்கின், அநுமானப்பிரமாணத்தின் நீக்க முண்டாகும். ஏனெனின் "பர்வதம் வந்நியுடைத்து" என்னும் அநுமிதிஞானம் அநுமானப் பிரமாணத்தால் உண்டாகின்றது. எதுவில் சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் ஸ்மரணத்தால் அல்லதுசாத்தியத்தினது வியாப்தியின் உற்புத்தஸம்ஸ்காரங்களால் அநுமிதி ஞானம் உண்டாகின்றதென்னும் அர்த்தம் அநுமான நிரூபணத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் ஸ்மிருதி உண்டாகுமாயின், அப்போது வியாப்தியை நிரூபிக்கும் சாத்தியத்தின் ஸ்மிருதியும் உண்டாகும். ஆதலால் பர்வதத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகத்தினாலும் வந்நியின் ஸ்மிருதியினாலும் "பர்வதம் வந்நியுடைத்து" என்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் சம்பவம் உண்டாகுமென்னும் பக்ஷத்தில், சாத்திய நிச்சயமாகிய அநுமிதி ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் அநுமானப் பிரமாணத்தின் அங்கீகாரம் பயனிலதாம். கௌதமர் கணாதர் கபிலர்முதலிய முற்றறிவுடையோராற் செய்யப்பட்ட சூத்திரங்களில் அநுமானப்பிரமாணம் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு வேறாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அநுமானப்பிரமாணம் பயனிலதாமாயின் அதனைச் சூத்திரங்களிற் சொல்லார். ஆதலால் அநுமானத்தின் பிரயோஜனத்தைச் சாதிக்கும் ஞானரூப சம்பந்தஜந்நிய அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷம் அப்பிரசித்தமாம். அந்நியதார்கியாதிவாதியானவர் "பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தன்மையினும் அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை விலக்ஷணமாம். இதனாற்றான் பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தில் பரிமாண முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. அநுமிதியின் விஷயத்தில் பரிமாணமுதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் பரோக்ஷத்த

ன்மைஅபரோக்ஷத்தன்மை வடிவ விஷயத்தன்மையின்பேதம்அநு மிதிஞானப் பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களின் பேதத்தால் உண்டாகின் றது. இதனால் பரோக்ஷத்தன்மைவடிவ விஷயத்தன்மையைச்சம்பா திப்பது பிரத்தியக்ஷஞான மன்று; ஆனால் அநுமிதிஞானமாம். அத ற்கேது அநுமானப்பிரமாணமாம்'' என்று கூறுவாராயின், இங்ங னங் கூறுதலும் பொருந்தாது. ஏனெனின் இலௌகிகப் பிரத்திய க்ஷத்தின் விஷயத்தன்மையோ அநுமிதியின் விலக்ஷணமாம். ஆனால் "சுகந்த முடையது சந்தனம்'' என்றல் முதலிய ஞானம் சுகந்தமுத லிய அம்சத்தில் அலௌகிகமாம். ஆண்டுச் சுகந்தத்தின் ஞானம் அநுமிதிக்குச் சமானமாம். எங்ஙனம் அநுமிதி ஞானத்தின் விஷய த்தில் உயர்வுமுதலியன நிச்சயிக்கப்படாதன வாகின்றனவோ, அங் ஙனமே சுகந்தத்தின் உயர்வுமுதலியனவும் நிர்ணயிக்கப்படாதன வாம். ஆதலால் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயத்தன்மை க்கு அநுமிதியின் விஷயத்தன்மையோடு பேதமில்லை. பிரமவடிவ அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயத்தன்மை இரஜதாதிகளி லிருக்கின்றது. அதற்கு அநுமிதியின் விஷயத்தன்மையோடு பேதம் அநுபவசித்தமாம்; இதனானே இரஜதத்தின் அற்பத்தன்மை முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. என்றாலும் ஞான லக்ஷண சம்பந்த ஜந்ய அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் விஷயத்தோடு பேதமில்லை. எங்ஙனம் அநுமிதியின் விஷயத்தில் பிரகடத்தன்மையின்மை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அலௌ கிகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் விஷயமாகிய கந்தத்தில் பிரகடத் தன்மையின்மை இருக்கிறது. இதனால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தி னால் பர்வதத்தில் வந்நியின் பிரகாசம் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத் தினால் சம்பவிக்கின்றது. அநுமிதி ஞானத்தின்பொருட்டு அநுமா னப்பிரமாணம் வியர்த்தமாகும். அநுமானப்பிரமாணம் மூற்றறி வுடையோர் வாக்கியங்களால் பெறப்பட்டதாம். ஆதலால் அநு மானத்தின் பயனின்மையைச் சம்பாதிக்கும் அலௌகிகப் பிரத் தியக்ஷம் பெறப்படாததாம்.

விலக்ஷணவிஷயத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பது அநுமிதிஞான மாம்; அதற்கு ஏதுவான அநுமானப் பிரமாணம் வியர்த்தமன்று என்று இங்ஙனங் கூறி இருக்கின்றனர். இவ்வார்த்தையே அசங் கதமாம். ஏனெனின் யாண்டு அநுமானப் பிரமாணத்தால் அநு மிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சகலஅலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்

தின் சாமக்கிரியும் இருக்கின்றது. எங்ஙனம்: பர்வதத்தில் வந்நி யின் அநுமிதிக்குமுன் புகையைக் காணுதலாகிய வியாப்தி ஞானமோ அநுமிதியின் சாமக்கிரியாம். பர்வதத்தோடு நேத்திரத் தின் சம்பந்தமும் வந்நியின் ஸ்மிருதியுமாகிய இது அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியாம். இரண்டு ஞானத்திற்கு இரண்டு சாமக்கிரி இருக்குமாயின், பர்வதத்தில் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ வடிவஞானமே உண்டாகும்; அநுமிதிஞானம் உண்டாகாது. இத னால் அநுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமே ஆகின்றது. ஏனெனின் இது நியாயசாஸ்திரத்தின் நிச்சயிக்கப்பட்டபொருளாம்:—யாண்டு ஒன்றைக்கோசரிக்கும் அநுமிதியின் சாமக்கிரிக்கும் பிறிதொன் றைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கும் சமாவே சம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநுமிதி சாமக்கிரி பிரபல மாம். எங்ஙனம்: பர்வதத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமோ பர்வதத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கும், வந்நியின் அநு மிதியின் சாமக்கிரிக்கும் சமாவேசமுண்டாக வந்நியின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. பர்வதத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிற தில்லை. யாண்டுத் தூமத்தோடும் வந்நியோடும் நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாய்த் தூமத்தில் வந்நியினது வியாப்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்நியினது அநுமிதியின் சாமக்கிரி யிருக்கின்றது; வந்நியின் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியு மிருக்கின் றது. ஆதலால் சமானகோசர உபயஞானத்தின் சாமக்கிரி யிருக் கின்றது. ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வந்நியின் அநு மிதி உண்டாகிறதில்லை. புருஷனிடத்துப் "புருஷனோ, அன்றோ" வென்னும் சந்தேகமுண்டாய்ப் "புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கைமு தலியவற்றையுடையது இது" என்னும் பிரத்தியக்ஷ வடிவ பராமரிச ஞானமும் புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாயின், ஆண்டுப் பராமரிசமோ புருஷனது அநுமிதியின் சாமக்கிரியாம். புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகம் புருஷனது பிரத்தியக்ஷத் திற்குச் சாமக்கிரியாம். ஆண்டுப் புருஷனது பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; புருஷனது அநுமிதி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஒரு விஷயத்திற்கு இரண்டு ஞானங்களின் சாமக்கிரி இருக்குமா யின், அவற்றிற் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந் நியின் அநுமிதி சாமக்கிரி இருக்கினும், அலௌகிக சம்பந்தமா

கிய சாமக்கிரியினால் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகும். இவ்வாற்றால் ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் அநுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமாம்.

"பின்ன விஷயங்களிருக்குமாயின் ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியினும் அநுமிதி சாமக்கிரி பிரபலமாம். சமான விஷயமிருக்குமாயின் ஆண்டு அநுமிதி சாமக்கிரியினும் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். என்றாலும சமான விஷயமிருக்கவும் இலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி அநுமிதி சாமக்கிரியினும் பிரபலமாம். அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியோ அநுமிதி சாமக்கிரியினும் முற்றும் வலியின்றியதாம். ஆதலால் பர்வதத்தின் வந்நியின் அநுமிதி சாமக்கிரியினால் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரிக்குப் பாதமிருத்தலால் அநுமானப்பிரமாணம் பயனின்றியதன்று." என்று நையாயிகர் கூறுவாராயின், இக்கூற்றும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின் யாண்டுத் தாணுவில் "தாணுவோ? அன்றோ?" என்னும் சந்தேகமுண்டாய்ப் "புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கரமுதலியவற்றை யுடையது இது" என்னும் பிரம முண்டாய், "இவன் புருஷனே" என்னும் பிரமவடிவப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நையாயிக வசனத்தின்படி அநுமிதி உண்டாதல்வேண்டும்; பிரத்தியக்ஷ முண்டாகலாகாது. ஏனெனின் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் தாணுவில் புருஷத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ மிருத்தலால் பிரமம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிரமப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு உன்னுடைய மதத்தில் அலௌகிக சாமக்கிரியிருக்கின்றது. ஆதலால் அநுமிதி சாமக்கிரியினும் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கு வலியின்மை அங்கீகரிக்க, முற்கூறியவிடத்தில் அநுமிதி உண்டாதல் வேண்டும். முற்கூறியவிடத்தில் புருஷனது பிரமம் அநுமிதி வடிவமாக அங்கீகரிக்கின், பிற்காலத்தில் "புருஷனைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேனென்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாதல்வேண்டும்; ஆதலால் இரண்டும் சமான விஷயமாயின், ஆண்டு லௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியைப்போல அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியும் பிரபலமாம்; அநுமிதி சாமக்கிரி துர்ப்பலமாம். ஆதலால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், அநுமிதி ஞானத்தைப் பாதித்துப் பருவதமுதலியவற்றில் வந்நி முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகும்.

இதனால் அநுமானப்பிரமாணம் நிஷ்பலமாகும். இக்காரணத்தால் எவன் அநுமானப்பிரமாணத்தை அங்கீகரிக்கின்றானோ, அவன் மதத்தில் ஸ்மிருதி ஞானத்தோடுகூடிய இந்திரிய சையோகத்தினாலேனும், சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய இந்திரிய சையோகத்தினாலேனும் வியவகித வஸ்துவின் பிரத்தியக்ஷஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் சுத்தியின் இராஜதத்தன்மை வடிவால் தோற்றுதலாகிய அந்நியதாக்கியாதி சம்பவியாது.

௧௬௧. அநிர்வசநீய வாதத்தில் நியாயவாதி கூறிய தோஷத்தின் நிவிருத்தி.

"அநிர்வசநீயக்கியாதியின் மதத்தில் விஷயத்திற்கும் காரணத்தன்மை தோஷத்தில் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்; விஷயத்திற்கில்லை. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இலாகவமுண்டு. அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதியும் அங்கீகரித்தல் உண்டாகின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதிக்கு அநிர்வசநீயக்கியாதி அங்கீகரித்தல் உண்டாகிறதில்லை. இதனாலும் இலாகவமிருக்கின்றது." என்றிவ்வாறு அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதத்தில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதும் அவிவேக காரணத்தினாலாம். ஏனெனின், அந்நியதாக்கியாதிவாதிக்குச்சுருதி ஸ்மிருதிகளின் ஆஞ்ஞையால் சொப்பனத்திலோ அநிர்வசநீயக்கியாதியை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். வேதத்திற்கூறிய அர்த்தத்திற்குப் புருஷபுத்தியினால் கற்பிக்கப்படும் யுக்தி சமுதாயத்தால் வேறுதன்மையினைக் கற்பித்தல் ஆஸ்திகர்க்குரிய தன்று. சுத்தி இராஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இராஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் பதார்த்தம் இராஜதம் என்பவற்றின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. இதுவெனும் பதார்த்தம் சுத்தியாம். சுத்தி இராஜதங்களின் தாதாத்மியம் வேறு இடங்களில் பிரசித்தமில்லை. ஆதலால் முன்னிருக்கு மிடத்தில் சுத்தி இராஜதத்தின் தாதான்மியம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அநிர்வசநீய தாதான்மியத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரியாவிடின், அப்பிரசித்தத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதீதி யுண்டாகாது. தாதான்மியத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதீதி

உண்டாகின்றது. நையாயிகர் ஆக்கிரகத்தால் சுத்தியில் இராஜ தத்தன்மையின் சமவாயமே தோற்றுகின்றது எனக்கூறின், அத ற்கும் சமவாய சம்பந்தத்தால் இராஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது என்பது பொருளாம். சுத்தி இராஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்று கிறதில்லை என்று கூறின், சுத்தி ஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் இது இராஜதமன்றென்னும் பாதமுண்டாகின்றது. அதன்பாத்தியம் (வா திக்கப்படுவது) இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இராஜதத்தின் தாதா ன்மியமாம். பிரமகாலத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இராஜதத் தின் தாதான்மியம் தோற்றாவிடின் பாதம் நிர்விஷயமாகும். கேவல இராஜதத் தன்மையின் சமவாயமே சுத்தியில் தோற்றுமாயின், "ஈண்டு இராஜதத்தன்மை இல்லை" யென்னும் பாதமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சுத்தியில் இராஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற் றுகின்றது. அந்தச் சுத்திரஜதத்தின் தாதான்மியம் இரண்டை யும் அபேக்ஷித்ததாம்; ஓரிடத்தும் பிரசித்தமில்லை. ஆதலால் அநிர் வசநீய தாதாத்மியத்தின் உற்பத்தி அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஆவசியகமாம். கேவலம் அந்நியதாக்கியாதியினால் நிர்வாகமுண் டாகிறதில்லை.

அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரி க்க வேண்டியதாகின்றது; அதவைதக் கிரந்தகாரர்களும் அங்கீகரி த்திருக்கின்றனர் என்று கூறுதலும் அத்வைத நூல்களின் அபிப் பிராயத்தை அறியாததினாலாம். ஏனெனின் அத்வைத வாதத்தில் ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை; முழுவதும் அநிர்வசநீயக் கியாதியாம். வெகுவாய்ச் சொல்லுவதிலென்? யாண்டுப் பிரமாண ஞானத்தைக் கூறுகின்றனரோ, ஆண்டும் அத்வைத சித்தாந்தத் தில் விஷயமும் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாம. சில ஸ்தானங்களில் அந்நியதாக்கியாதி எழுதி இருப்பதற்கு இது தாற்பரியமாம்:— யாண்டு அதிஷ்டான ஆரோப்பியங்களுக்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பரோக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதியும் சம்பவிக்கின்றது; ஆனால் முழுவதும் அந்நியதாக்கியாதியாகாது. யாண்டு ஆரோப்பியம் வியவகிதமாய் அபரோக்ஷப் பிரமம் உண் டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீயக்கியாதி ஆவசியகமாம். ஆத லால் ஆவசியகமாய் அநிர்வசநீயக்கியாதியினையே முழுவதும் அங்கீ கரித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் அந்நியதாக்கியாதியைக் கூறுதல் சம்பவாபிப்பிராயத்தினாலாம்; அங்கீகரிக்கப்படுந் தன்மை அபிப்

பிராயத்தினாலன்று; யாண்டு ஆத்மசத்தையும் அநாத்மாவில் அந்நி யதாக்கியாதியாகச் சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டும் ஆத்மசத்தை யின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் யாண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தியின் உற்பத்தி சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் அங்கீகாரமாம். அங்ஙனமே பரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டும் அநிர்வசநீயவிஷயத்தின் உற்பத்திபிரஹ்மவித்தியாபரணத்தில்எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.ஆனால் பரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாகுமிடத்து அந்நியதாக்கியாதியை அங் கீகரிக்கினும் தோஷமில்லை. இதனாற்றான் சரள (ஒழுங்கான) புத்தி யினால் பரோக்ஷப் பிரமம் அந்நியதாக்கியாதி வடிவமாகச் சொல் லப்பட்டிருக்கின்றது.

"அதுவே இவ்விரஜதம்" என்று இவ்வாறு சுத்தியினிடத்து இரஜதத்தின் பிரத்தியபிஞ்ஞைப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு அநிர்வசநீய ரஜதத்தின் உற்பத்தி முன்னுள்ள இடத்தில் அங்கீ கரிக்கின், அடுத்துள்ள இரஜதத்திலோ அதுவெனுந் தன்மை சம் பவியாது. ஆதலால் தேசாந்தரத்திருக்கும் இரஜதத்துள்ள இரஜ தத்தன்மையின் பிரதீதியும், அதுவெனுந் தன்மையின் பிரதீதி யும் சுத்தி பதார்த்தத்தில் உண்டாகின்றன. அல்லது தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டா கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் அந்நியதாக்கியாதி ஆவ சியகமாம் என்றிவ்வாறு சொல்லுவாராயின், இங்ஙனம் கூறுத லும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறிய பிரத்தியபிஞ்ஞையி லும் அநிர்வசநீய ரஜதமே விஷயமாம்; தேசாந்தரத்தில் உள்ள தன்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்றி அபரோக்ஷ அவபாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்திற் குப் பிரமாதாவோடுள்ள சம்பந்தம் பாதிதமாம். ஆதலால் தேசாந் தரத்துள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதியின்று. யாண்டு யதார்த்தப் பிரத் தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தில் ஸ்மிருதி இருக்கின்றதென்பது சித்தாந்தமாம். ஆத லால் "அதுவே இவ்விரஜத" மென்னும் பிரமவடிவ பிரத்தியபிஞ் ஞையும், 'அதுவெனுந்தன்மை யம்சத்தில் ஸ்மிருதியும், இது இர ஜதமென்னும்இத்துணை அம்சத்தில் அநிர்வசநீயப் பிரத்தியக்ஷமு மிருக்கின்றன. ஆதலால் ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி ஆவசியக மன்று. யாண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி சம்பவிக்கவில்

லேயோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ஆத்மாநாத்மாக்களின் அந்யோந்யாத்தியாசமுண்டாகுமிடத்து, அநாத்மாவில் ஆத்மாவும் ஆத்மாவின் தர்மமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன என்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் ஆத்மாவின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமும், ஆத்மதர்மங்களின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமும் அநாத்மாவினிடத்து உற்பத்தியாகின்றன. இவ்வாற்றால் முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியினால் நிர்வாகமாகின்றது. ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை.

அந்நியதாக்கியாதி வாதியானவர் அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இக்கௌரவம் சொல்லியிருக்கின்றார்:— தோஷம் அநிர்வசநீய ரஜத முதலியவற்றிற்கும், அவற்றின் ஞானத்திற்கும் காரணமாதலை அங்கீகரித்தலால், கேவல ஞானத்திற்குக் காரணமாதலை அங்கீகரித்தலில் இலாகவ மிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இரஜதமோ தேசாந்தரத்தில் பிரசித்தமாம். அதனது இரஜதத்தன்மைத் தர்மத்தின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. அல்லது தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கேவல ஞானமே தோஷ ஜந்நியமாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும் ஞானமுமாகிய இரண்டினையும் தோஷ ஜந்நியமென்பர். ஆதலால் கௌரவ மிருக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் இலாவக பலத்தால் அநுபவசித்த பதார்த்தத்தின் லோபத்தைச் செய்யின், யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமும் அங்கீகரிக்கப்படாது. விஞ்ஞான வாதத்தின்படி கேவல விஞ்ஞானமே அங்கீகரிக்கின், மிக்க இலாகவமாம். எங்ஙனம் அநுபவசித்த கடமுதலியவற்றை அங்கீகரித்து இலாகவத்துடனுகிய விஞ்ஞான வாதத்தின் தியாகமுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷப் பிரதீதியினுற் சித்தித்த அநிர்வசநீய ரஜத முதலியவற்றை அங்கீகரித்து அந்நியதாக்கியாதி வாதமும் தள்ளத்தக்கதாகின்றது.

விசாரிக்குமிடத்துக் கௌரவமும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்திருக்கின்றது. ஏனெனின் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின் ஞானம் அங்கீகரிக்கின், அவர் மதத்தில் அக்கௌரவமுண்டு. இரஜத தேத்

திரஸம்யோகத்திற்கு இரஜத சாக்ஷாத்காரத்தில் காரணத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நிச்சயிக்கப்பட்ட அதன் தியாக முண்டாகும். இரஜத ஆலோகங்களின் சங்கத்தால் இரஜதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் நிர்ணயிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் சுத்தி ஆலோகங்களின் ஸம்யோகத்தால் இரஜதத்தின் பிரமம் சாக்ஷாத்காரமாகின்றது. அது நிர்ணயிக்கப்படாததாம். இதனால் நிர்ணயிக்கப்படாததின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஞான லக்ஷண சம்பந்தம் அப்பிரசித்தமாம். இதனால் அப்பிரசித்தத்தின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தினை அங்கீகரிக்கினும், எப்பதார்த்தத்தின் அலௌகிக சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ அதன் பிரகடத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை. இதனாற்றான் "சுகந்த முடையது சந்தனம்" மென்பதாகச சுகந்தத்தின் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகியும், "சுகந்தத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன்" னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகிறதில்லை. அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நிய இரஜதப் பிரமம் உண்டாக இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகின்றது. இதனாற்றான் பிரமத்திற்குப் பிற்காலத்தில் "இரஜதத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன்" னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தஜந்நிய யதார்த்த ஞானத்தில் பிரகடத் தன்மையை உண்டுபண்ணுந் தன்மையில்லை. பிரமஸ்தலத்தில் அலௌகிக ஞானத்திற்குப் பிரகடத்தன்மையை உண்டுபண்ணுந்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், அதுவும் அப்பிரசித்த கற்பனையாம். இவ்வாறு அநேகவித அப்பிரசித்த கற்பனை அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தி லிருப்பதால் இப்பக்ஷத்திலேயே கௌரவ முண்டு. தோஷத்திற்கு அநிர்வசநீய விஷயத்தை உண்டு பண்ணுந் தன்மையோ சுருதி ஸ்மிருதிகளின் வலியால் சொப்பனத்திலுண்டு. அப்பிரசித்த கற்பனை யின்று. பிரஹ்மாநந்தரால் செய்யப்பட்ட அநிர்வசநீயவாதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியின் கண்டனம் விசேஷமாகச செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக்கிரமம் கடினமா யிருத்தலின் பிரஹ்மவித்தியாபரணத்தின் எளியகிரமமாக அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின் நீக்கப்படுந்தன்மை சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி அசங்கதமாம்.

௧௬௨—௧௭௮. அக்கியாதி வாதத்தின் கிரமமும் கண்டநமும்.

௧௬௨. அக்கியாதி வாதியின் தாற்பரியம்.

அங்ஙனமே அக்கியாதிவாதமும் அசங்கதமாம். அக்கியாதி வாதம் பிரபாகரரதாம். இது அவரது அபிப்பிராயம்:—அந்நிய சாஸ்திரங்களில யதார்த்த அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகை ஞானம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யதார்த்த ஞானத்தினால் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனுடையனவாம். அயதார்த்த ஞானத்தினால் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனில்லாதனவாம். இச்சகல சாஸ்திரங்களின் எழுத்தும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அயதார்த்த ஞானம் அப்பிரசித்தமாம். சகல ஞானங்களும் யதார்த்தமேயாம். அயதார்த்த ஞானமும் உளதாயின் புருஷனுக்கு ஞானமுண்டாகவே ஞானத்தன்மைச் சாமாநிய தர்மத்தைக் கண்டு, உற்பத்தியான ஞானத்தில் அயதார்த்தத்தின் சந்தேகமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின் அபாவமுண்டாகும். ஏனெனின் ஞானத்தில் யதார்த்தத்தன்மை நிச்சயம் அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேகம் என்பவற்றின் அபாவம் புருஷனது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளுக்கு ஏதுவாம் அயதார்த்தத்தன்மையின் சந்தேகம் உளதாயின் இரண்டும் சம்பவியா. அயதார்த்த ஞானத்தினை அங்கிகரியாவிடின், அப்போது உற்பத்தியாகிய ஞானத்தில் முற்கூறிய சந்தேகமுண்டாகாது. ஏனெனின் எந்த ஞானமாவது அயதார்த்தமாகுமாயின், அதன் ஞானத்தன்மைத்தாமத்தினால்சஜாதீயத்தன்மையினைத் தனது ஞானத்திற்கண்டு அயதார்த்ததன்மைச் சந்தேகமுண்டாகும். அவ்வயதார்த்த ஞானமோ இருப்பதில்லை. சகல ஞானங்களும் யதார்த்தமேயாம். ஆதலால் ஞானத்தில் அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பிரம ஞானம் அப்பிரசித்தமாம். யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தியும் பயத்திற்கேதுவாகிய இரஜ்ஜுவினின்றும் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரஜதத்தினது பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் சர்ப்பத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுமில்லை. இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் சர்ப்பத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் முற்கூறியவிடத்திலிருக்குமாயின் யதார்த்தமோ சம்பவியாது; ஆதலால் அயதார்த்தமாம். அந்த அயதார்த்த ஞானம் பொய்யாம். ஆதலால் முற்கூறியவிடத்தில் இரஜத

சர்ப்பங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமில்லை. ஆனால் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும், சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவத்தால் சாமாநிய ஞானமாகிய பிரத்தியக்ஷமு மிருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன் அநுபவிக்கப்பட்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும், சாமாநிய இது வெனும் வடிவத்தால் இரஜ்ஜுவின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமு மிருக்கின்றன. சுத்தியினோடும் அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவினோடும் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுத்தியின் விசேஷவடிவமும, அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் விசேஷ வடிவமும் விளங்குகிறதில்லை. ஆனால் சாமாநிய வடிவமாகிய இதந்தை விளங்குகின்றது. சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த ஜந்நியஞானம் உண்டாய், இரஜதத்தின் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாய்ச் சுத்தியின் சாமாநிய ஞானத்திற்கு அடுத்தகணத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் சாமாநிய ஞானத்திற்கு அடுத்தக்ஷணத்தில் சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. சகல ஸ்மிருதி ஞானங்களிலும் பதார்த்தங்களின் அதுவெனுந்தன்மையும் தோற்றுகின்றது. என்றாலும் தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாம். ஆண்டுத் தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் அதுவெனுந்தன்மை அம்சத்தின் பிரமோஷம் (லோபம்) உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமுஷ்ட அதுவெனுந் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. பிரமுஷ்டமென்பது லுப்தமாய் (மறைந்து) இருப்பதாம். அதுவெனுந் தன்மை எதற்கு உளதோ, அது பிரமுஷ்ட அதுவெந்தன்மையுடையதெனும்சொல்லின் பொருளாம். இவ்வாற்றால் "இது இரஜதம், இது சர்ப்பம்" என்றல் முதலியஸ்தலங்களில் இரண்டு ஞானமுண்டு. ஆண்டுச்சுத்தி இரஜ்ஜுக்களின் சாமாநிய இதுவெனும் வடிவத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் யதார்த்தமாம். இரஜதத்தின் அங்ஙனமே சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும் யதார்த்தமாம். விசேஷமாகிய சுத்தி இரஜ்ஜுபாகங்களை விட்டுப் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், அதுவெனுந் தன்மைப் பாகமின்றிய ஸ்மிருதி ஞானமும் உண்டாயிருக்கின்றன. என்றாலும் ஒரு பாகத்தை விடுதலால் ஞானம் அயதார்த்தமாகிறதில்லை. ஆனால் அந்நிய வடிவத்தால் ஞானத்தினை அயதார்த்தமென்பர். ஆதலால் முற்கூறிய ஞானம் யதார்த்தமாம்; அயதார்த்தமன்று. இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம்.

௧௬௫. அக்கியாதிவாதி பிறராற் செய்யப்பட்ட சங்கையை நிவர்த்தித்தல்.

வேறு சாஸ்திரகாரர் இவ்வாறு கூறுவர். எப்பதார்த்தத்தில் இஷ்டசாதனத் தன்மை (விரும்பப்பட்டதற்கு ஏதுவாந்தன்மை) ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்துப்பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எதனிடத்தில் அநிஷ்ட சாதனத்தன்மைஞானம் (விரும்பப்படாததற்குஏதுவாந்தன்மையின் உணர்ச்சி)உண்டாகின்றதோ, அதனின்றும் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அக்கியாதிவாதியின்மதத்தில் சுத்தியில் இஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தைக்கூறின் பிரமத்தின் அங்கிகாரமுண்டாகும். ஆதலால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால்சுத்தியில்இரஜதவிருப்புடையோனுக்குப்பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவில் அநிஷ்ட சாதனத்தன்மையில்லை. அதன் ஞானத்தை அங்கிகரிக்கின் பிரமத்தின் அங்கிகாரமுண்டாகும். ஆதலால் அநிஷ்டசாதனத்தன்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால நிவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிரமஞானம் ஆவசியகமாமெனக் கூறுகின்றனர். அதற்கு இவ்வாறு அக்கியாதிவாதி சமாதானம் செய்கின்றார்:—எந்தப்பதார்த்தத்தில்புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தின் சாமாநியவடிவமான பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும், ஸ்மிருதியின் விஷயத்திலும் முன்னிடத்துள்ள பதார்த்தத்தின் பேத ஞானாபாவமும், அங்ஙனமே ஸ்மிருதி ஞானத்திற்கு முன்னிருப்பதின் ஞானத்திலும் பேதஞானமின்மையுமாகிய இத்துணைச் சாமக்கிரிகள் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். ஆதலால் பிரமஞானமின்றிப் பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. விஷயத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் உள்ள பேத ஞானமின்மையே பிரவிருத்தியில் ஏதுவாமெனக்கூறின், உதாசீன தசையில் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். விஷயத்தின் சாமாநிய ஞானத்தோடு கூடிய இஷ்டத்தின் ஸ்மிருதியே பிரவிருத்திக்குக் காரணமெனக்கூறின், "தேசாந்தரத்திலுள்ள அவ்விரஜதம் கிஞ்சித்து இது" என்றிவ்வாறு தேசாந்தர சம்பந்தி வடிவமாக இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய்ச் சுத்தியின் ஞானம் கிஞ்சித்தென்னும் வடிவான் உண்டாகுமாயின், ஆண்டும் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இஷ்டபதார்த்தத்தோடு

விஷயத்தின் பேத ஞானம் இன்மையும் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இஷ்டமாகிய இராஜதத்திற்குச் சுத்தியோடு பேத ஞான மிருக்கின்றது; அதன் அபாவமில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இஷ்டபதார்த்தத்திற்கு முன்னிருப்பதனோடு பேதஞானமின்மையைப் பிரவிருத்தியின் சாமக்கிரியில் சேர்த்து, இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பேத ஞான மின்மை இல்லையெனக்கூறின், இது இராஜதமென்பதாக இரண்டு ஞானமுண்டாய், இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் எனக்குண்டாயிருக்கின்றது, இராஜதத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும் உண்டாயிருக்கின்றதென்பதாக இரண்டு ஞானங்களின் பேத ஞானமுண்டாகும், அல்லது இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் ஞானமும் இராஜதபதார்த்தத்தின் ஞானமும் எனக்கொன்றற்கொன்று பின்னமாயுண்டாயிருக்கின்றன வென்பதாகப் பேத ஞான முண்டாகும். ஆண்டும் விஷயத்தின் பேதஞானமில்லை. இதனாற் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானத்தின் பேதஞான மின்மையையும் பிரவிருத்தி சாமக்கிரியில் சொல்லுதல் வேண்டும். முற்கூறிய விடத்தில் முன்னிருப்பதின் சாமாநிய ஞானமும் இஷ்ட ரஜதத்தின் ஸ்மிருதியும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன்னிருப்பதனோடு இஷ்ட ரஜதத்தினது பேதஞானத்தின் அபாவமுமிருக்கின்றது. ஆனால் இரண்டுஞானங்களின் பேதஞான மிருக்கின்றது; அதனபாவமில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைப் பேதஞானத்தோடு கூடிய இஷ்ட ஸ்மிருதியோடுள்ள முன்னிருப்பதின் சாமாநிய ஞானம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். அந்த முன்னிருப்பதாகிய சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம் யதார்த்தமாம். ஆதலால் பிரமத்தின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம். யாண்டுச் சுத்தியில் இராஜதத்தின் பேதஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இராஜதவிருப்புடையோனுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. சுத்திஞானத்தில் இராஜத ஞானத்தின் பேதத்தைக் கொள்ளுதல் உண்டாகுமிடத்தும் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பேதஞானம் பிரவிருத்தியின் பிரதிபந்தகமாம். பிரதிபந்தகத்தின் அபாவம் காரணமாகின்றது. ஆதலால் பேதஞானத்தின் அபாவத்தில் பிரவிருத்தியின் காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அப்பிரசித்த கற்பனையின்று. யாண்டு இரஜ்ஜு தேசத்தினின்றும் பயகாரணத்தினால் ஓடுதல் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சர்ப்பப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. அவைல் கவே

ஷத்தைக் கோசரிக்கும் சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியும், இரஜ்ஜுவின் சாமாநிய ஞானமும், அங்ஙனமே ஞானத்திற்கும் அதன் விஷயத்திற்கும் உள்ள பேத ஞானமின்மையும் ஓட்டத்திற்குக் காரணமாம். ஓடுதலும் பிரவிருத்தி விசேஷமாம். ஆனால் அந்தப் பிரவிருத்தி விஷயத்தின் எதிர்முகமன்று; ஆனால் புறமுகப் பிரவிருத்தியாம். புறமுகப் பிரவிருத்தியில் த்வேஷ கோசரத்தின் ஸ்மிருதி ஏதுவாம். எதிர்முகப் பிரவிருத்தியில் இச்சையின் கோசரத்தினது ஸ்மிருதி ஏதுவாம். இவ்வாற்றால் பயந்தாற் றோன்றிய ஓடுதல் முதலிய கிரியையுண்டாயின், அதனைப் பிரவிருத்தியென்க அல்லது நிவிருத்தியென்க. அதற்கு ஏது த்வேஷ கோசர பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாம். யாண்டுச் சுத்திஞானத்தினால் இரஜத விருப்புடையோனது பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதற் கேதுவோ சுத்திஞானமாம். அதுவும் பிரம மன்று. யாண்டுச் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஞானமே இரஜத விருப்புடையோனது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். முன்னிருப்பதாகிய சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானாபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவன்று. ஆதலால் விசிஷ்டஞானத்தில் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மைக்கு முற்றும் லோபமில்லை. ஏனெனின் யாண்டுச் சத்திய ரஜதமிருக்கின்றதோ, ஆண்டு முன்னிருப்பதாகிய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானாபாவமே பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கூறின் சம்பவியாது. பிரதியோகி பிரசித்தமாயின் அதன் அபாவம் வியவகார கோசரமாகும். அப்பிரசித்தப் பிரதியோகியின் அபாவம் வியவகார யோக்கியமன்று. எங்ஙனம்: முயற்கோட்டினது அபாவத்தின் பிரதியோகி அப்பிரசித்தமாதலால், முயற்கோட்டின் அபாவமும் பொய்யாம். பொய்ப் பதார்த்தத்தினால் ஒரு வியவகாரமுமுண்டாகிறதில்லை. கேவல சப்தப்பிரயோகமும் விகற்பவடிவ ஞானமுமோ பொய்ப் பதார்த்தத்திற்கு உண்டாகின்றது. பொய்ப் பதார்த்தத்தில் காரணத்தன்மை காரியத்தன்மை நித்தியத்தன்மை அநித்தியத்தன்மை முதலிய வியவகாரமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரசித்த பதார்த்தத்தின் அபாவமே வியவகார யோக்கியமாகின்றது. அப்பிரசித்தத்தின் அபாவம் எந்த வியவகாரத்திற்கும் யோக்கிய மன்று; அதனால் பொய்யாம். சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்

தின் பேதமில்லை. ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானம் சம்பவியாது. பிரமஞானத்தை அங்கீகரிக்கின், சத்திய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம் சம்பவிக்கும். அக்கியாதி வாதியின் மதத்தில் பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம் சமபவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினையுடைய பேத ஞானவடிவப் பிரதியோகியின் சம்பவ மின்மையால், சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினையுடைய பேதஞானத்தின் அபாவம் பொய்யாம். அதனிடத்துப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண் ணுந் தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சத்திய இரஜத ஸ்தலத்தி லுள்ள முன்னிருக்குமிடத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜத மிருக்கின்றதென்னும் விசிஷ்டஞானமே இரஜத விருப்புடையோ னுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். அக்கியாதி வாதத்தில் பிரம ஞானமோ இல்லை. சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். என்றாலும் சில விடத்துப் பிரவிருத்தி பயனுடையதாகின்றது. இதற்கு ஏது கூறுதல் வேண்டும். அதனிடத்து இது ஏதுவாம். விசிஷ்டஞான ஜந்நியப் பிரவிருத்தி ஸபலமாகின்றது. பேத ஞானுபாவ ஜந்நியப் பிரவிருத்தி நிஷ்பலமாகின்றது. இரஜத தேசத்திலும் பேத ஞானு பாவ ஜந்நியப் பிரவிருத்தியைக் கூறின், சகலமும் சமப்பிரவிருத்தி யாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணு வது விசிஷ்ட ஞானமெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். யாண்டுச் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதார்த்தியின் பிரவிருத்தி உண்டாகவில்லை யோ, ஆண்டுப் பிரவிருத்தியபாவ வடிவ நிவிருத்தி இருக்கின்றது. அதற்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானுபாவமாம். ஆண்டும் பிரமவடிவ இரஜதாபாவ ஞானமில்லை. ஏனெனின் பிர விருத்தி நிவிருத்தி ஒன்றற்கொன்று பிரதியோகி அபாவ வடிவ மாம். பிரவிருத்தி வடிவப் பிரதியோகிக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானமாம். பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவி ருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜதஞானத்தின் அபாவ மாம். இவ்வாற்றால் அக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும் இருப்ப தில்லை. விஷயார்த்திக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதற்கேது இஷ்டத்தின் ஸ்மிருதி முதலியனவாம்; விசிஷ்டஞான மன்று. யாண்டுச் சுத்திதேசத்தில் இது இரஜத மென்னும் ஞானம் உண் டாகின்றதோ, அது ஒரு ஞானமன்று. சுத்தியின் இதுவெனும்

கூடிய சாமாநியஞானம், இரஜதத்தின் பிரமுஷ்ட அதுவெனுந் தன்மையினையுடைய ஸ்மிருதி என்னும் இரண்டு ஞானங்களால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் பேத ஞானபாவ முண்டா யின் அப்போது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பேதஞான முண் டாயின் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞான மிரண் டோடு கூடிய பேதஞானபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம்.

அநேக நூல்களில் சம்பந்தமின்மையைக் கிரகித்தலின் இன் மையால் பிரவிருத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் பொருள் இதுவாம்:—சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை இரு க்கின்றது. அங்ஙனமே இரஜதத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தமும் இதுவெனும் பதார்த்தத்திலில்லை. இவ்வாறு எவனுக்கு ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சம்பந்தமின்மையைக் கிரகித்தலின் அபாவம் பிரவிருத் திக்கு ஏதுவாம். இதனால் பேதத்தைக் கிரகித்தலின் அபாவத்தி ற்குச் சமான அர்த்தமே சித்தமாகின்றது. ஆனால் இவ்வாறு பிரவிருத்தி உண்டாயின் அது நிஷ்பலமாம். விஷயதேசத்தில் விஷய விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய விசிஷ்டஞான மிருக்கின்றது, விசிஷ்டஞானத்தினால் யாண்டுப் பிரவிருத்தி உண் டாகின்றதோ, ஆண்டு ஸபலமாகின்றது. பிரமஞானம் அப்பிரசித் தமாம். சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். யாண்டு ஞானமிரண்டி னால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகுமோ, ஆண்டு ஞானமிரண்டி னையுமே பிரமமென்பர். இது பிரபாகரரது அக்கியாதிவாதமாம். ஞானத்துவயத்தின் விவேகமின்மையும் இரண்டு விஷயங்களின் விவேகமின்மையும் அக்கியாதியெனும் சொல்லிற்குப் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

௧௬௪. அக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று:—ஏனெனின் சுத்தியில் இர ஜதப் பிரமத்தினால் பிரவிருத்தித்த புருஷனுக்கு இரஜதத்தின் இலா பமுண்டாகிறதில்லை. அப்போது புருஷன், இரஜத சூனியவிடத்தில் இரஜதஞானத்தினால் எனக்கு நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி யுண்டாயிற் றென்று கூறுகின்றான். இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் அநுபவசித்த மாம். அதன் லோபம் சம்பவியாது. மரு பூமியில் ஜலத்தின் பாத முண்டாயின், அப்போது இது கூறுகின்றான்:—மரு பூமியில் மித்

தியாஜலத்தின் பிரதீதி எனக்குண்டாயிற் றென்னும் பாதத்தினு லும் மித்தியாஜலமும் அதன் பிரதீதியுமுண்டாகின்றன. அக்கியாதி வாதியின் கிரமமாகவோ, இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி சுத்தி ஞானம் என்பவற்றின் பேதத்தைக் கிரகித்தலின்மையால், எனக்குச் சுத் தியினிடத்துப் பிரவிருத்தி உண்டாயிற்றென்னும் பாத முண்டா தல்வேண்டும். மரு பூமியின் பிரத்தியக்ஷத்தினாலும் ஜலத்தின் ஸ்மிருதியினாலும் எனக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாயிற்று என் னும் பாத முண்டாதல்வேண்டும். விஷயமும் அங்ஙனமே பிரம ஞானமுமாகிய இரண்டனையும் விட்டு அநேகவித விருத்த கற் பனை அக்கியாதி வாதத்தி லிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனின்:— நேத்திர சையோக முண்டாய்த் தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் சுத்தியின் விசேஷ வடிவஞான முண்டாகவில்லை என்னும் கற் பனை விருத்தமாம். அங்ஙனமே அதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின் பிரமோஷத்தினால் ஸ்மிருதியின் கற்பனை விருத்தமாம். விஷயங் களுக்குப் பேதமிருக்கின்றது; தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானங்களுக்குப் பேதமிருக்கின்றது, எப்போதும் தோற்றுகிற தில்லை என்னும் கற்பனை விருத்தமாம். இரஜதத்தின் பிரதீதிகாலத் தில் எதிர்முகவிடத்தில் இரஜதப்பிரதீதி உண்டாகின்றது. இதனால் அக்கியாதிவாதம் அநுபவ விருத்தமாம்.

அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் இரஜதத்தின் பேதத்தைக் கிர கித்தல் பிரவிருத்திக்குப் பிரதி பந்தகமா யிருத்தலால், இரஜதத் தின் பேதத்தைக் கிரகித்தலின்மை எங்ஙனம் இரஜத விருப்புடை யோனது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கொள்ளப்பட் டிருக்கின் றதோ, அங்ஙனமே சத்தியரஜத ஸ்தலத்தில் இரஜதத்தின் அபே தத்தைக் கிரகித்தல் நிவிருத்திக்குப் பிரதிபந்தக மென்பது அநு பவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது அபேதத்தைக் கிரகித் தலின் இன்மை நிவிருத்திக்கு ஏதுவாகும். இவ்வாற்றால் இரஜ தத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவம் இரஜத விருப்புடையோ னது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். இரஜதத்தினது அபேத ஞானத் தின் அபாவம், இரஜத விருப்புடையோனது நிவிருத்திக்கு ஏது வாம். சுத்தி தேசத்தில் இது இரஜத மென்றிரண்டு ஞான முண் டாகின்றது. ஆண்டு அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் இரண்டிருக் கின்றன. ஏனெனின் சுத்தியில் இரஜதத்தின் பேதமோ இருக்கின் றது. ஆனால் தோஷபலத்தால் இரஜதத்தினது பேதத்தின் ஞா

னம் சுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவமாம். சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதமில்லை. அக்கியாதிவாதத்தில் பிரமத்தின் அங்கீகாரமில்லை. ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சுத்தியினால் இரஜத விருப்புடையோனுடைய நிவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது அபேதஞானத்தின் அபாவமாம். இரஜத விருப்புடையோனுக்குச் சாமக்கிரி இரண்டுமாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். ஒருகாலத்தில் இரண்டும் சம்பவியா. இரண்டும் சம்பவியாமையால் இரண்டையும் விடின், அதுவு(விடுதலு)ம் சம்பயாது. ஏனெனின் பிரவிருத்தியின் அபாவமே இந்த ஸ்தானத்தில் நிவிருத்தி பதார்த்தமாமாகலின், பிரவிருத்தியை விடின் நிவிருத்திப்பெருக் குண்டாகின்றது. நிவிருத்தியைவிடின் பிரவிருத்திப் பெருக்குண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டையும் விடுதலிலும்,இரண்டையும்அநுஷ்டித்தலிலும்சக்தியற்றவனை அக்கியாதிவாதி வியாகூலமடைந்து வெட்கத்தினால் பிராணனை விடுவான். ஆதலால் அக்கியாதிவாதம் மரணத்திற் கேதுவாம். இவ்வர்த்தத்தில் அநேகம் பக்ஷங்களுண்டு. கிலேச முண்டாமென்றறிந்து எழுதப்படவில்லை.

அக்கியாதிவாதியின் மதத்திலும் இச்சையின்றிப் பிரம ஞானத்தின் சாமக்கிரியின் பலத்தால் சித்தமாகின்றது. யாண்டுத் தூமமின்றிய வந்நியோடு கூடிய பர்வதத்தில் தூளிபடலத்தைக் கண்டு, வந்நிவியாப்பிய தூமமுடையது என்னும் பராமரிசம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்நியின் பிரமைவடிவ அநுமிதி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் அநுமிதியின் விஷயமாகிய வந்நி பர்வதத்தில் இருப்பதாயிருக்கின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்கு ஏதுவான "வந்நிவியாப்பிய தூமமுடையது மலை" என்றிவ்வாறு பர்வதத்தில் வந்நிவியாப்பிய தூமத்தினது சம்பந்தத்தின் ஞானமோ அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமில்லை. பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமுளதாயின், தூமசம்பந்தமின்றிய பர்வதத்தில் தூமசம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகும். பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமில்லையாகலின், தூமமின்றியதில் தூமசம்பந்தத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமின்மை ஞான

த்தின் அபாவவடிவ புராமரிசமே முற்கூறிய அநுமிதிக்குக்காரண மாயிருத்தலின், சகல பக்ஷத்திலும் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தினது அபாவமே அநுமிதிக்குக் காரணமெனக் கொள்ளு தல் வேண்டும். யாண்டுப் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம்பந்த மிருக்கின்ற தோ, ஆண்டுப் பக்ஷத்தில் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது. பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம்பந்தஞானமு மிருக்கின் றது. ஆனால் யாண்டு முற்கூறிப பர்வதத்தில் தூம மில்லாதிருந்து அநுமிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம் பந்தஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞான த்தின் அபாவம் முழுவதும் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் பக்ஷத் தில் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமே அநுமிதி க்குக் காரணமென அக்கியாதி வாதத்தில் சித்தமாகின்றது. ஆத லால் சொல்லப்படும் கிரமமாக கலக்கிரக (தொண்டையைப் பிடித் தலெனும்) ஞாயத்தால் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் அநுமிதி வடிவபிரமஞானத்தின்சித்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனமெனின்:— எங்ஙனம் வந்நியின் வியாப்பிய தூமமிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே இஷ்டசாதனத் தன்மையின் வியாப்பிய இரஜதத்தன்மை இருக் கின்றது. "யாண்டு யாண்டு இரஜதத்தன்மை ஆண்டாண்டு இஷ்ட சாதனத்தன்மை" என்பதாக இரஜதத்தன்மையில் இஷ்டசாதனத் தன்மையின்வியாப்தி இருக்கின்றது. எதனிடத்தில் எதன்வியாப்தி உண்டாகின்றதோ, அது அதன் வியாப்பியமாகின்றது. எதன் வியாப்தி உண்டாகின்றதோ அது வியாபகமாகின்றது. இவ்வாற் றால் இஷ்டசாதனத்தன்மை வியாபகமும் இரஜதத்தன்மை வியாப் பியமுமாம். வியாப்பியம் ஏதுவும் வியாபகம் சாத்தியமு மாகின் றன. இவ்வாறு அநுமானத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆத லால் இரஜதத்தன்மை ஏதுவினால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. இவ்வர்த்தமோ எல்லா ருடைய மதத்தினும் விவாதமின்றியதாம். அந்நிய மதத்திலோ வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் சம்பந்த ஞானத்தால் வியாபகமாகிய சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. அக்கியாதி வாதத்தில், பக்ஷத்தில் வியாப்பிய ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபா வத்தால் சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றதென்னும் அர்த் தம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இது இரஜதம்என்பதாக யாண்டுச் சுத்திதேசத்தில் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இது

னெனும் பதார்த்தமாகிய சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் ஞானமோ இல்லை. அங்ஙனமாயினும் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் ஞானமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மையினது ஞானத்தின் அபாவமிருத்தலால் இதுவெனும் பதார்த்த வடிவபக்ஷத்தில் இரஜதத்தன்மை வடிவ ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி இச்சையின்றிச் சாமக்கிரிபலத்தால் சித்தமாகின்றது. அந்த இதம்பதார்த்தத்தில் இஷ்ட சாதனத்தன்மையின் அநுமிதி பிரமவடிவமாம் ஏனெனின் இதுவெனும் பதார்த்தம் சுத்தியாம். அதனிடத்து இஷ்டசாதனத்தன்மை இல்லை. இஷ்ட சாதனமின்றியதில் இஷ்ட சாதனத்தன்மையின் அநுமிதிஞானம் பிரமவடிவமாம். இவ்வாறு கலக்கிரக நியாயத்தால் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரம ஞானத்தின் சித்தி உண்டாகின்றது. தூளிபடலத்தோடுகூடிய பர்வதத்தில் எந்தத்தூமத்தின் பராமரிசம் சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டுத் தூமத்தின் சம்பந்த ஞானம் பர்வதத்தில் அங்கீகரிக்கின், தூமத்தின் சம்பந்தஞானமே பிரமவடிவமென்று கொள்ளுதல் உண்டாகின்றது. அப்பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவம் அநுமிதிக்கு ஏதுவெனக் கூறின், அந்தஸ்தானத்திலோ பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரத்தினாலும் நிர்வாக முண்டாயிற்று. ஆனால் சகல அநுமிதிகளிலும் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தினைக் காரணமெனக்கொண்டு, சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்டசாதனத்தன்மையின் பிரமவடிவ அநுமிதி சித்தமாயிற்று. இவ்வாற்றால் உபயதப்பாச இரஜ்ஜு நியாய(உபயத꞉பாஶரஜ்ஜுந்யாய)த்தால் (இரண்டு புறமும் கட்டியுள்ள கயிற்றுத் திருஷ்டாந்தத்தால்) அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமம் சித்தமாகின்றது.

இன்னும் அக்கியாதிவாதத்தில் தோஷமிருக்கின்றது:—யாண்டுச்சாயமும் இரஜதமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின் "இவை இரஜத" மென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. இந்த ஞானம் அந்நிய மதங்களின்படியோ சாய அம்சத்தில் பிரமமும், இரஜத அம்சத்தில் பிரமையுமாம். சாயத்திலும் அங்ஙனமே இரஜதத்திலும் இரஜதத்தன்மைத் தர்மத்தினை விஷயஞ் செய்

கின்றது. ஆதலால். சாய அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டஞான மிருக்கின்றது. அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. முற்கூறிய ஞானமும் எல்லா அம்சங்களிலும் யதார்த்தமாம். ஆனால் இரஜத அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மைச் சம்சர்க்கம்(சம்பந்தம்) கொள்கையாம். சாய அம்சத்தின் இதுவெனும்வடிவத்தான் ஞான மிருக்கின்றது. அதில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையின்மை இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பேதகற்பனம் அநுபவவிருத்தமாம். ஏனெனின் சாயத்திற்கும் இரஜதத்திற்கும் "இவை இரஜத" மென்பதாக ஒருவடிவ உச்சரிப்பு உண்டாகின்றது. அதில் முற்கூறிய பேதத்தைச் சொல்லுதற்கிரமத்தினும் விலக்ஷணமான உச்சரிப்பு உண்டாதல் வேண்டும். சாயஅம்சத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தக் கொள்கையோ பிரமத்தை அங்கீகரியாமையினால் சம்பவிக்கிறதில்லை. இரஜத அம்சத்திலும் இரஜதத் தன்மையின் சம்பந்தமின்மையினது கொள்கை இன்மையை அங்கீகரிக்கின் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையில்லை; ஆனால் சம்பந்தத்தின் கொள்கை இருக்கின்றது. ஆதலால் ஒரே வடிவ உச்சரிப்பும் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயம் எதிர்முகமாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதென்னும் நியமம் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் விடுபாடு உண்டாகும். இவ்வாறு கூறின், யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயமாகிய இஷ்ட பதார்த்தமே எதிர்முகமாய் அநிஷ்ட பதார்த்தம் எதிர்முகமாகவில்லையோ, ஆண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கேவல இரஜதத்தின் இரஜதமென்னும் ஞானம் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமாம். அன்றியும் யாண்டு இஷ்டமான இரஜதம் அநிஷ்டமாகிய சாயம் இரண்டும் எதிர்முகமாகின்றனவோ, அநிஷ்ட பதார்த்தத்திற்கும் இஷ்டத்தினைப்போல இதுவெனும்வடிவ ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இஷ்டபதார்த்தத்திலும் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு கொள்ளுதலில் "இவை இரஜத" மென்பதாகச் சமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. இரஜத சாயங்களின் இதுவெனும்வடிவ சாமானிய ஞான

மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்ப ந்தமின்மையோ இருக்கின்றது; ஆனால் சம்பந்தமின்மையின் தோ ஷத்தால் ஞானமில்லை. ஆதலால் சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை யில்லையாகலின், சம்பந்த மின்மையின் ஞானத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இதனால் ஏகரச மான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் முற்கூறியபடி இர ஜதாம்சத்திலும் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் முற்கூறிய இடத்தில் இரஜத அம்சத்தில் இரஜதத்தன் மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமிருக்கின்றது. ஏனெனின் அக்யாதிவா தியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. எதனால் நிஷ்பலப் பிரவி ருத்தி உண்டாகின்றதோ, அதனால் இஷ்டபதார்த்தத்தின் பேத ஞானத்தால் எந்தப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது நிஷ்பல மாகின்றது. விசிஷ்டஞானத்தால் ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாகின் றது. ஆதலால் சாயமும் இரஜதமும், முன் இருப்பனவாய் "இது இரஜத" மென்னும் ஞானமுண்டாயின், ஆண்டு இரஜத சாயங்க ளின் ஞானம் இதுவெனும் வடிவமாகவோ சமமாம். ஆனால் இர ஜதத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மைவிசிஷ்டஞான மிருக்கின்றது. சாயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தில் இரஜதத் தன் மையினது சம்பந்தத்தின் கொள்கையின்மை இருக்கின்றது. அல் லது இரஜதத்தினது பேதத்தின் கொள்கையின்மை இருக்கிறது. யாண்டு இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை இருக்கிறதோ, ஆண்டு இரஜதத்தின் பேதமிருக்கிறது. ஆதலால் இரஜதத்தன்மை யினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையின்மை என்றும், இரஜத பேதத்தின் கொள்கையின்மையென்றும் சொல்லுதலில் பொருட் பேதமில்லை. இவ்வாற்றால் அக்கியாதிவாதத்தில் "இவ்விரண்டும் இரஜத" மென்னுமிடத்தில் சமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அக்கியாதிவாதம் அசங்கதமாம்.

கசுரு. பிரமஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்தின் அசம்பவம்.

பிரமஞானத்தை அங்கீகரிப்பவர்களது மதத்தில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:—பிரமஞானமும் பிரசித்தமாயின், சகல ஞானங்களிலும் பிரமத்தன்மைச் சந்தேகத்தால் அசைவின்றிய

பிரவிருத்தி உண்டாகாது என்பதாம். அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். ஆனால் ஞானத்தினால் பிரவிருத்தியோ சிலவிடத்து ஸபலமும் சிலவிடத்து நிஷ்பலமுமாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியில் ஸபலத்தன்மை நிஷ்பலத்தன்மைகளைச் சம்பாதிப்பதோ, ஞானங்களிலுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையாமென்று அக்கியாதிவாதிகளும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். யாண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ அது ஸபலமாகின்றது. ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டு பண்ணுவதாகிய சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானம் பிரமையாம். கிரகிக்கப்படாத பேதஞானமிரண்டினால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்டுவன இரண்டு ஞானங்களாகின்றன. அந்த ஞானம் அப்பிரமையாம். விஷயங்களின் பாவாபாவங்களால் ஞானங்களில் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைக ளில்லையாயினும், பிரவிருத்தியின் விலக்ஷணத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளோ அக்கியாதிவாதிக்கும் இஷ்டமாம். அப்பிரமாத்தன்மைப் பெயரினோடும் அக்கியாதிவாதிக்கு வித்துவேஷ முண்டாயினும், கிரகிக்கப்படாத பேதஞான மிரண்டில் ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் ஞானத்திற்கு விலக்ஷணத்தன்மையோ அநுபவசித்தமாம்; அக்கியாதிவாதியும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வியவகார பேதத்தின் பொருட்டு வேறு பெயரிடத்தக்கதா யிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரசித்தமான பெயரினாலே வியவகாரம் செய்வது தகுதியாம். இவ்வாற்றால் பிரமஞானத்தின் அங்கீகார மின்மையினும், பிரமஸ்தானத்தில் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் எந்தக் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினது யதார்த்த ஞானமும், ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் இரஜதத்தில் இரஜதத் தன்மை விசிஷ்டஞானமும் உண்டாகின்றனவோ, அவற்றில் ஞானத்தன்மைவடிவ சமானதர்மத்தைக் கண்டு இச்சந்தேகம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியில் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினை யுடைய இரண்டு ஞானங்களிருந்தும் அவற்றின் பேதம் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே இந்த ஞானமும் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினையுடைய இரண்டு ஞானவடிவமா? அல்லது பேதமின்றிய ஒன்றா? கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினையுடைய ஞானமிரண்டின்வடிவமாகுமாயின்,

இராஜதத்தின் லாபம் பிரவிருத்தியினால் உண்டாகாது என்னும் சந்தேகத்தால் அக்கியாதிவாதத்திலும் அசைவின்றிய, பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவம் இரண்டு மதங்களிலும் சமானமாம். இவ்வாற்றால் அக்கியாதிவாதமும் அசங்கதமாம்.

௧௬௬. ௧அக. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபமும், உற்பத்தியும், ஞானத்தின் தன்மையும்.

௧௬௬. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம்.

அநிர்வசநீயக்கியாதியே தோஷமில்லாததாம்:—சத்கியாதி முதலிய ஐவகை வாதத்தின் கண்டநம் விவரணமுதலிய நூல்களில் விஸ்தாரமா யிருக்கின்றது. ஈண்டு அவற்றின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது. அக்கியாதிவாதி சித்தாந்தமதத்தில் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவமாகிய தோஷம் கூறினர். அந்தத் தோஷத்தின் சம்பவம் அக்கியாதிவாதத்திலும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் தனது மதத்தில் பரிகாரஞ் செய்யவில்லை. அதன் பரிகாரம் இதுவாம்:—எந்தப் பதார்த்தத்தின் எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தில் அப்பிரமாத்தன்மை நிச்சயம் உண்டாயின், பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அப்பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாயின், அசைவோடுகூடிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையின் நிசசயமுண்டாயின், அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனாற்றான் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத் தன்மைகளின் சொரூபத்தையும், அவற்றின் உற்பத்தியையும், அவற்றின் ஞானத்தின் பிரகாரத்தையும் சொல்லுவாம்.

பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம் முன் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஸ்மிருதிக்கு வேறாய்ப் பாதிக்கப் படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமையாம். அதனின் வேறாகிய ஞானம் அப்பிரமையாம். இங்ஙனம் கூறுதலால் இது அறியப்படுகின்றது:—ஸ்மிருதிக்குப் பின்னமாய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் தர்மம் எதுவோ, அது பிரமாத்தன்மையாம். அதற்கந்நியமான ஞானத்தின் தர்மம் அப்பிரமாத்தன்மையாம்.

என்றலும் முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலில்லை. பிரவிருத்தியின் உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மையினை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் ஸ்மிருதி ஞானத்தினலும் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. எந்தஸ்தானத்தில் நிலைத்துள்ள இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அந்தஸ்தானத்தில் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாயின் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியின் உபயோகியான பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய சொரூபம் பிரமாத்தன்மையினும் வேறுவித பிரமாத்தன்மையின் சொரூபத்தைச்சொல்லுதல்வேண்டும். சகலசாஸ்திரங்களிலும்ஸ்மிருதிக்கு வேருகிய ஞானத்தில்அநுபவ வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். சம்ஸ்கார ஜந்நியஞானத்தில் ஸ்மிருதி வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். யதார்த்த அநுபவத்தில் பிரமை வியவகாரத்தைச்செய்கின்றனர். அதற்கு வேருகியதில் அப்பிரமை வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். இவ்வாற்றல் ஞானத்தன்மைத் தர்மமோ சகல ஞானத்திலு மிருத்தலால் வியாபகமாம். அநுபவத்தன்மை ஸ்மிருதித்தன்மை ஞானத்தன்மையின் வியாப்பியமாம்; ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். அங்ஙனமே பிரமாத்தன்மைத் தர்மமும் அநுபவத்தன்மையின் வியாப்பியமாம். ஏனெனின் அநுபவத்தன்மையோ யதார்த்தாநுபவ அயதார்த்தாநுபவங்களி லிருக்கின்றது. பிரமாத்தன்மைத் தர்மம் யதார்த்த அநுபவத்திலேயே இருக்கின்றது. ஆதலால் அநுபவத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்தன்மையாம். அங்ஙனமே யதார்த்தத் தன்மைக்கும் பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம். ஏனெனின் யதார்த்தத்தன்மையோ சத்தியபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியிலு மிருக்கிறது. ஸ்மிருதியில் பிரமாத்தன்மை இருக்கிறதில்லை. ஆதலால் யதார்த்தத் தன்மைக்கும் பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம். இது சாஸ்திரகாரர்களது பரிபாஷையாம். இதை அநுசரித்த பிரமைக்கு, ஸ்மிருதிக்கு வேருய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றதென்னும் லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எந்தப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தினல் புருஷனுக்கு அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய பிரமாத்தன்மையை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரி

த்தல் வேண்டும். ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்துவ மன்று. ஆனால் யதார்த்தத் தன்மையின் பெயரே பிரமாத்தன்மையாம். முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மையோ ஸ்மிருதியிலில்லை. யதார்த்தத்தன்மை இருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய பிரமாத்தன்மை யதார்த்தத் தன்மை வடிவமன்று; ஆனால் அதனின்வேறும். அதனின் அற்ப தேசத்திருப்பதா யிருத்தலின் யதார்த்தத்தன்மையின் வியாப்பியமாம். பிரவிருத்திக்கு உபயோகமுள்ள பிரமாத்தன்மை விசாரிக்கத்தக்கதாம். அது ஸ்மிருதி சாதாரணமாம். ஆதலால் யதார்த்தத்தன்மையினும் அற்ப தேசத்திருப்பதன்று. ஆனால் யதார்த்தத் தன்மை வடிவமே பிரமாத்தன்மையாக விசாரிக்கத் தக்கதாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரத்தினால் முற்றும் வித்துவேஷ முண்டாயின், பிரமாத்தன்மை ஞானத்தால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதென்னும் வாக்கியத்தினை விட்டு, யதார்த்தத்தன்மை ஞானத்தினால் அசைவின்றியபிரவிருத்திஉண்டாகின்றதென்னும் வாக்கியத்தினைக் கூறுக. இவ்வாற்றால் இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மைகளுக்கு ஒரே பொருளிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மைத் தர்மத்திற்குப்பிரமாத்தன்மைச் சப்தத்தால் வியவகார மிருக்கின்றது.

௧௬௭. நியாயவைசேஷிக மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரிக்குப் புறம்பாகிய சாமக்கிரியினால் பிரமாத்துவ அப்பிரமாத்துவங்கள் உற்பத்தியாதல் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதமும் பிறிதால் அப்பிராமாணிய வாதமும்).

நியாய சாஸ்திரத்தின் மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தின் ஞாபகஞ்செய்யும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. இதனைப் பிறிதாற்பிராமாணியவாதமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மைக்குப் பிராமாணியமென்று பெயர். பிறிதின் அதாவது அந்நியத்தினின்றும் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அந்நியத்தினின்றே பிராமாணியத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்கு

வேருகிய சாமக்கிரி பிறிதென்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாம். இதனால் இந்த நிச்சயம் உண்டாயிற்று:— ஞானத்தின் சாமக்கிரியினும் பிரமாத்தன்மையின் சாமக்கிரி வேறும். ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியான் இந்திரிய அநுமாருதிகளோ முன் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுற் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாயின் சகல ஞானமும் பிரமையாதல் வேண்டும். அப்பிரமாஞானத்திற்கு லோபமுண்டாகும். ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தி சாமக்கிரியினும் அதிக சாமக்கிரியினல் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டு அதிக சாமக்கிரி இல்லையோ, ஆண்டு ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மைத் தர்ம முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரமாஞானத்திற்கு லோப மில்லை. அவ்வதிக சாமக்கிரி குணமாம். யாண்டுக் குணத்தோடுகூடிய இந்திரிய அநுமான முதலியவற்ருல் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமை உண்டாகின்றது. குணமின்றிய இந்திரிய அநுமான முதலியவற்ருலும் ஞானமுண்டாயின், அது பிரமையன்று. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உற்பத்தியில் விஷயத்தின் அதிகதேசத்தில் இந்திரியங்களின் சையோகம் குணமாம். சாத்தியத்தின் வியாப்பியமான ஏதுவின் சாத்தியமுடைய பக்ஷத்தில் உண்டாகும் ஞானம் அநுமிதிப் பிரமையின் உற்பத்தியில் குணமாம். யாண்டு வியபிசாரி ஏதுவின் ஞானம் பக்ஷத்தில் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநுமிதி ஞானத்தின் சாமக்கிரி பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானமோ இருக்கின்றது; ஆனல் வியாப்பிய ஏதுவின் ஞானவடிவ குணமில்லை. ஆதலால் அநுமிதிப்பிரமை உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்ருல் ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மைத் தருமத்தின் உற்பத்தியில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினும் வேறு குணத்தின் அபேக்ஷை இருத்தலால், பிறிதாற் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

பிரமாத்தன்மையினைப்போல ஞானத்தின்கண் உள்ள அப்பிரமாத்தன்மைக்கும் பிறிதால் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமாஞானம் தோஷ ஜந்நியமாமென்னும் வார்த்தை பிரசித்தமாம்; பிரமாஞானத்தில் தோஷம் ஏதுவன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் சாமக்கிரியினும் தோஷம் புறத்ததாம். அந்தத் தோஷம் அநந்தவிதமாம். இவ்வாற்ருல் ஞான சாமக்கிரியினும் தோஷம் பிறிதாம். பின்னத்தைப் பிறிதென்பர். அதனல் அப்பிரமையின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் பிறிதால் அப்பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி

உண்டாகின்றது அப்பிரமாத்தன்மையை அப்பிராமாணியமென்பர். இவ்வாற்றால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும பிறிதால் உண்டாகின்றன.

௧௬௮. ஞான ஞானத்தன்மைகளின் சாமக்கிரியின் வேறு காரணத்தினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தின் உற்பத்தி (பிறிதாற் பிராமாணியங்கொள்ளும் வாதம்).

அங்ஙனமே ஞானத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானம் ஞானத்தன்மை என்னுமிவற்றின் ஞான மெந்தச் சாமக்கிரியினால் உண்டாகின்றதோ, அதற்கு வேறாகிய காரணத்தினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கடாதி ஞானங்களின் ஞானமு முண்டாகின்றது. நேத்திர முதலிய பிரமாணத்தால் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு "இதுகட" மென்பது வடிவமாம். மன வடிவப் பிரமாணத்தால் கடஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதற்குக் "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்பது வடிவம். "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் மானச ஞானத்திற்கு விஷயம் கடஞானமாம்; கடமும் விஷயமாம். ஏனெனின் ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாய மெனப் படுகின்றது. கட முதலியவற்றின் ஞானம் வியவசாய மெனப்படுகின்றது. அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம்:— வியவசாயத்தின் விஷயத்தை விடுகிறதில்லை; ஆனால் விஷயத்தோடுகூடிய வியவசாயத்தினைப்* பிரகாசிக்கின்றது. இதனாற்றான் ஞானத்தின் ஞானத்திற்குஅநுவியவசாயமென்னும்பெயர் இருக்கின்றது. வியவசாயத்தை அநுசரித்ததனை அநுவியவசாய மென்பர். எங்ஙனம் வியவசாயத்திற்குக் கடமுதலியன விஷயமோ, அங்ஙனமே அநுவியவசாயத்திற்கும் கடமுதலியன விஷயமாம். ஆதலால் வியவசாயத்தை அநுசரித்தது அநுவியவசாயமாம். அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு ஆத்மாவும் விஷயமாம். ஏனெனின் இது நியமமாம்:— ஞானம், இச்சை, தொ

---

* பிரகாசிக்கின்றது என்று வருமிடந்தோறும் அறிகின்றதெனப் பொருள்கொள்க.

மூில், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பன ஆத்மாவின் விசேஷகுணங் களாம். இவற்றில் யாதேனும் ஓர் குணம் தோற்றுமாயின் ஆத்மா வின் பிரதீதி உண்டாம். எதன் பிரதீதியும் உண்டாகாவிடின், ஆத் மாவின் பிரதீதியும் உண்டாகாது. ஆதலால் சகல விசேஷ குணங் களையும் விட்டு ஆத்மாவின் பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஆத்மாவினைவிட்டுக் கேவலம் ஞான முதலியவற்றின் பிரதீதி உண் டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தின் ஞானத்தின் ஞானமுண்டாயின், அப்போது ஆத்மாவின் ஞானமும் உண்டாகும். ஆதலால் வியவசாய ஞானத்தினையும், அதன் விஷயமாகிய கடத்தையும், அங்ஙனமே வியவசாயத்தின் ஆசிரயமான ஆத்மாவையும் "கடத்தை யான் அறி கின்றேன்" என்னும் ஞானம் பிரகாசிக்கின்றது. இதனுற்றான் திரி புடி கோசர ஞானத்தினை அநுவியவசாய மென்பர். அநுவியவசாய ஞானத்திற்குக் கரணம் மனமாம். ஆதலால் சகல விஷயங்களோ டும் மனதிற்குச் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல்வேண்டும். எங்ஙனம்: கடம் ஞானம் ஆத்மா என்பன விஷயமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே கடத்தன்மைஞானத்தன்மைஆத்மத்தன்மைகளும் கடஞானத்தின் ஞானத்திற்கு விஷயமாம். கட ஞானததினேடு மனதின் சுவசையு க்த சமவாயசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஞானத்தன்மையினேடு சுவசை யுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆத்மாவோடு சுவ சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆத்மத்தன்மையோடு சுவசையு க்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்தினேடு மனதின்சம்பந் தமோ பிரத்தியக்ஷத்திற்கு ஏதுவாகாது. ஏனெனின் பாகிய பதார் த்தத்தின் ஞானம் சுதந்திர மனதினுல் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தினேடு மனதிற்கு அலெளகிக சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல் வேண்டும். இலெளகிக சம்பந்தத்தினுல் பாகிய பதார்த்தத்தின் ஞானம் மனதினுல் உண்டாகிறதில்லை. அலெளகிக சம்பந்தத்தினுல் பாகிய பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மனதினுல் உண்டாகின்றது. அந்த அலெளகிக சம்பந்தமும் ஞானலக்ஷணமாம். அநுவியவசாய ஞானத்தின் விஷயமாகிய வியவசாய ஞானம் எதுவோ, அதுவே மனதிற்குக் கடத்தோடுள்ள சம்பந்தமாம். அதன் சொரூபம் இது வாம்:— சுவசையுக்த சமவேத ஞானம் அல்லது சுவசையுக்த சம வேத ஞான விஷயத்தன்மை கடத்தோடு மனதிற்குள்ள சம்பந் தமாம். ஞானலக்ஷண வாக்கியத்தில் இலக்ஷண சப்தத்திற்குச் சொரூப மெனப்பொருள் செய்யின், அப்போது முதற் சம்பந்த

மாம். இலக்ஷண சப்தத்திற்கு ஞாபகம் (அறிவிப்பது) எனப் பொருள்செய்யின், அப்போது இரண்டாவது சம்பந்தமாம். கவ வெனும் சொல்லிற்குப் பொருள் மனமாம். அதனோடு சையுக்த ஆத்மத்தன்மையிற் சமவேதம் வியவசாய ஞானமாம். அது கடத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஞானமே கடத்தில் மனதின் சம்பந்தமா யிருத்தலின் கடத்தின் மானச ஞானமாகின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்திற் கூறிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவ சம்பந்தம் கடத்தி லிருக்கின்றது. வியவசாய ஞானத்தின் விஷயம் கடத்தன்மை படத்தன்மை இரண்டுமாம். ஆதலால் வியவசாய வடிவ சம்பந்தத்தால் அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இரண்டும் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் கட ஞானமுதலியன அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாயமாம். அதன் சாமக்கிரி மனசையோக முதலிய வடிவினதாம். அதனால் ஞானத்தின் ஞானமும் ஞானத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன; பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் ஞானமுண்டாய்ப் " புருஷனுக்கு ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாயின், அதற்குப் பிற்காலத்தில் பிரவிருத்தியை உண்டு பண்ணும் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் அநுமிதி ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: தடாகத்தில் ஜலத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினால் ஜல விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாய் ஜலத்தின் லாபமுண்டாகின்றது; அப்போது புருஷனுக்கு இவ்வாறு அநுமான முண்டாகின்றது:—"இந்த ஜலஞானம பிரமை;ஸபலப்பிரவிருத்தியைஉண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின்;யாண்டு ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையுளதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையுளது; நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரமையைப்போல" ஈண்டு வர்த்தமான ஜலஞானம் பக்ஷம். அநுமான காலத்தில் ஜல ஞானம் அதீதமாயினும், வர்த்தமானத்திற்குச் சமீபித்த இறப்பும் எதிர்வும் வர்த்தமானமென்றே சொல்லப்படுகின்றன. இதனால் வர்த்தமான ஜலஞானமே பக்ஷமாகச்சொல்லப்பட்டது; அதீதமாகச் சொல்லப்படவில்லை. பிரமாத்தன்மை சாத்தியமாம். மேல் ஏது திருஷ்டாந்தங்கள் ஸ்பஷ்டமாம். வெதிரேகதிருஷ்டாந்தம்சொல்லவேண்டியதாயின், "யாண்டு யாண்டு ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையில்லையோ, ஆண்டாண்டுப் பிரமாத்தன்மையில்லை. சுத்திரஜதத்தை அறிதலிற்போல" என்றித்தன்மைய வாக்கியத்தி

லைச் சொல்லுக. இவ்வநுமானத்தால் ஜல ஞானத்திற் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சகல ஞானங்களிலும் ஸபலப் பிரவிருத்தியினால் பிரமாத்தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. ஜலஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி "ஜலத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியாம். பிரமாத்தன்மையைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி முற்கூறிய அநுமானமாம்; அது அநுவிவசாயத்தின் சாமக்கிரிக்கு வேறாயிருத்தலின் பிறிதாம். ஆதலால் பிறிதாற் பிரமாத்தன்மையைக் கொள்ளுதலாகின்றது. நியாயமதத்தில் அநுமிதியின் விஷயம் பக்ஷமுமாம். முற்கூறிய அநுமிதியில் ஜலஞானம் பக்ஷமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் அநுமானமும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அங்ஙனமே அநுவியவசாயமும் இருவகை யாகின்றது:— ஒன்றோ "ஜலத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரமாத்தன்மை நிச்சயத்திற்குப்பின் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு "ஜலத்தை யான் அளக் (பிரமாணத்தினால் அறி) கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அநுமான வடிவ ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாயிற்று. இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் ஞானத்தைக் கிரகிப்பதாம். அதனால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாயிற்று. இவ்வாற்றால் சித்தாந்த பக்ஷத்தில் தன்னாற்பிராமாணியத்தைக் கிரகித்தலின் அடைவுண்டாயிற்று. என்றாலும், யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியோ, அது முழுவதும் பிரமாத்தன்மையைக் கிரகிப்பதாம் என்பது சித்தாந்த பக்ஷமாம். ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியிலும் "ஜலத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் அடங்கி இருக்கின்றது. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்பு உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சித்தாந்த பக்ஷத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

இவ்வாற்றால் கட முதலியவற்றின் ஞானத்தால் கட முதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. கட முதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகியும், கடாதிகளின் ஞானத்தின் பிரகாசமும் ஞானத்திற் காசிரயமாகிய ஆத்மாவின் பிரகாசமு முண்டாகிறதில்லை. எந்தக் காலத்தில் அநுவியவசாய ஞானமுண்டாகின்றதோ, அப்போது கட முதலிய விஷயத்துடனும் ஆத்மாவுடனும் கடாதி ஞானத்தின்

பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஆனால் அநுவியவசாய ஞானத்தினால் வியவசாயத்தினது திரிபுடியின் பிரகாச முண்டாகின்றது; அநுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. எப்போது அநுவியவசாயகோசர அநுவியவசாய முண்டாகின்றதோ, அப்போது முதல் அநுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது; இரண்டாவது அநுவியவசாயம பிரகாசமின்றியதாகவே இருக்கின்றது. முதல் அநுவியவசாயமோ வியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கின்றது. இரண்டாவது அநுவியவசாயமோ அநுவியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கின்றது. "கட ஞானத்தை யான் அறிகின்றே" னென்பது இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் சொரூபமாம். இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், "கடஞானத்தின் ஞானத்தை யானறிகின்றேன்" என்று மூன்றாவது அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆனால் நியாய மதத்தில் கட ஞானத்தினால் கடத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடத்தின் வியவகாரம் சித்திக்கின்றது. கடவியவகாரத்தில் கடஞானத்தினது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை இல்லை. கடஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், அப்போது அநுவியவசாயத்தினால் கடஞானத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடஞானததின் வியவகாரமுண்டாகின்றது. அநுவியவசாயத்தினது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை இல்லை. இவ்வாற்றால் எதன் வியவகாரம் இஷ்டமாகின்றதோ, அதன் ஞானத்தின் அபேக்ஷையுண்டு. விஷயத்தைப் பிரகாசிக்கும் ஞானம் எதுவோ, அது பிரகாசிக்கப்படுவதாகுக; அல்லது பிரகாசிக்கப்படாததாகுக; அதன்பிரகாசத்தினால் உபயோகமில்லை. பிரகாசிக்கப்படும் ஞானத்தினாலேயே விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகுமாயின், நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷ முண்டாகும். ஏனெனின் எநத ஞானத்தினால் விஷயம் பிரகாசமாகின்றதோ, அநதஞானம் சுவபபிரகாசமோ அன்று. அதனைப் பிரகாசிக்கும வேறு ஞானமுண்டாயின், அப்போது ஞானத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாம். அந்த முதல் ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வேறு ஞானத்திற்கு வேறு ஞானம் வேண்டும். மூன்றாவதைப்பிரகாசிப்பிக்கும்நான்காவது ஞானம்வேண்டும். இவ்வாறு அநவஸ்தாதோஷமுண்டாம். ஒன்றற்கொன்றபேக்ஷையுடைய பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், அந்நியோந்நியாசிரயம் சக்கிரிகை முதலிய தோஷமுண்டாம். ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாசத்தில் தனது பிரகாசத்தின் ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிற தில்லை.

ஆனால் தனது வியவகாரத்தில் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையுண்டு. யாண்டுக் கூடமுதலிய விஷயங்களின் வியவகாரம் இஷ்டமாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடஞானத்தின் அபேக்ஷை கடத்தினது பிரகாசத்தின் பொருட்டுண்டு. பிரகாசிக்கப்படுவதின்றிய ஞானத்தினாலேயே கடவியவகாரம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: எப்போது கடத்தின் ஞானம் உண்டாகவில்லையோ, அக்காலத்திலும் ஜலத்தைத் தரித்தல் முதலிய பிரயோஜனத்தின் பெறுதியைக் கடம் செய்கின்றது. தனது காரியத்தில் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையைக் கடம் செய்கிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தின் காரியம் விஷயத்தின் பிரகாசமாம். அந்த விஷயப்பிரகாசவடிவ காரியத்தில் தனது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையை ஞானம் செய்கிறதில்லை. கடத்தினைப் போலத் தனது வியவகாரத்திற் பிரகாசத்தின் பொருட்டு ஞானத்தின் அபேக்ஷையை ஞானம் செய்கின்றது. எந்த ஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாமோ, அந்த ஞானத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஞான ஞானத்திற்குப் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. இச்சையின் விஷயத்தை இஷ்டமென்பர். ஆதலால் நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷம் கூறுகின்றனர். அது அவர்களது அவிவேகத்தைக் காரணமாகவுடைய பிரலாபமாம். இவ்வாற்றால் நியாயமதத்தில் எந்த ஞானமும் சொப்பிரகாசமன்று. ஆதலால் ஞானத்தினது ஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி எனப்படுகின்றது. அநுவியவசாய ஞானத்தின் சாமக்கிரி மனசையோக முதலியனவும், ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்தமுமாம். அது அநுவியவசாய பேதத்தால் நாநாவாம். அங்ஙனமே "ஜலஞானம் பிரமை" என்னும் அநுமிதியும் ஞானத்தின் ஞானமாம். அதனை உண்டுபண்ணுவது அநுமானமாம். அதுவும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அதனால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. "ஜலத்தை அளக்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அதனால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆனால் "ஜலத்தையான் அறிகின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமும் ஜலஞானத்தின் ஞானமாம். ஜலஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையினைப் பிரகாசிக்கிறதில்லை. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியான கூறிய அநுவியவசாய சாமக்கிரியினால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்

தன்மையின் கிரகணமின்மை யிருத்தலின், ஜலஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியினாலும் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் கிரகணம் உண்டாகாமையால், தன்னாற் பிராமாணியங் கொள்ளுதல் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் பிறிதாற் பிராமாணியங் கொள்ளுதல் உண்டாகின்றது. யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியோ, அவ்வெல்லாவற்றானும் பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தல் உண்டாகின்றது. இதனைத் தன்னாற் பிராமாணியங்கொள்ளுத லென்பர். இப்பக்ஷத்தில் பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தினை விட்டு எந்த ஞானத்தின் ஞானமு முண்டாகிறதில்லை. பிரமாத்தன்மை ஞானத்தன்மை யென்னும் இரண்டு தர்மவிசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. கேவல ஞானத்தன்மைத்தர்ம விசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞான முண்டாகிறதில்லை. பிறிதாற் பிராமாணியங் கொள்ளும் வாதத்தில் முதல் அநுவியவசாயத்தினால் பிரமாத்தன்மையை விட்டு ஞானத்தன்மைவிசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. மீண்டும் வேறு அநுவியவசாயத்தினாலேனும் அல்லது முற்கூறிய அநுமானத்தினாலேனும் பிரமாத் தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது.

௧௬௯. மீமாம்ஸக மதத்திலும் சித்தாந்த மதத்திலும் கொண்டுள்ள தன்னாற் பிராமாணியவாதத்தில் தோஷம்.

மீமாம்ஸக மதத்திலும் சித்தாந்த மதத்திலும் தன்னாற் பிராமாணியங்கொள்வது அங்கீகாரமாம். நியாய வைசேஷிகமதத்தில் பிறிதாற் பிராமாணியம் கொள்ளுதலின் அங்கீகார முண்டு. தன்னாற் பிராமாணியம் கொள்ளுதலில் இத்தோஷங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டு ஒருபதார்த்தத்திற்கு அநேகமுறை ஞானமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தி உண்டாயிருந்திருக்குமோ, ஆண்டு ஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையில் ஓரிடத்தும் சந்தேகமில்லை. ஏனெனின் அநேகமுறை ஸ்பலப்பிரவிருத்தி உண்டாய்ப்பிரமாத்தன்மைநிச்சயம் உண்டாய் விடுகின்றது. அந்தப்பிரமாத்தன்மை நிச்சயம் பிரமாத்தன்மையின் சம்சயத்திற்கு விரோதியாம். ஆனால் எப்பதார்த்தத்தின் அபூர்வஞான முண்டாகின்றதோ, அதன் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகமுண்டாகின்றது. அஃதுஉண்டாகலாகாது. ஏனெனின் அத்வைத மதத்திலும் பிரபாகரரது மதத்திலுமோர் ஞானம்

சொப்பிரகாசமாம். ஆதலால் ஞானம் என்றும் கிரகிக்கப்படாததாகாது; கிரகிக்கப்பட்டதேயாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையும் கூடவே கிரகிக்கப்படுவதாயின், நிச்சயிக்கப்பட்ட பதார்த்தத்தின் சந்தேகமுண்டாகாது. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகம் சம்பவியாது. சித்தாந்தபக்ஷத்திலோ பிரகாசவடிவ ஞானமிருக்கின்றது. பிரகாச பதார்த்தத்திற்கு ஞானபதார்த்தத்தோடு பேதமில்லை.

கஎ०. பிரபாகரரது மதத்தில் சகல ஞானங்களினாலும் திரிபுடி பிரகாசித்தல்.

பிரபாகரரதுமதத்தில் ஞானத்தின் விஷயத்திற் பிரகாசமுண்டாகின்றது. பிரகாசத்திற் கேது ஞானம். எங்ஙனம் கடத்தின் ஞானமுண்டாயின் அப்போது கடஞானத்தினால் கடத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே கடத்தின் ஞானம் தனது சொரூபத்தின் பிரகாசஞ் செய்கின்றது. தனது ஆசிரயமாகிய ஆத்மா யாதோ அதனையும் பிரகாசம் செய்கின்றது. சகல ஞானங்களும் திரிபுடியைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. ஞாதா ஞானஞேயங்களின் சமுதாயம் திரிபுடி எனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரபாகரரது மதத்தில் தனது சொரூபத்தினையும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கின்றது. தனது பிரமாத்தன்மையையும் விஷயம் செய்கின்றது.

கஎக. முராரி மிசிரர் மதம்.

முராரி மிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தின் பிரகாசம் அநுவியவசாயத்தால் உண்டாகின்றது. அந்த ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் அநுமிதியே பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசமென்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் அநுவியவசாயத்திற்குப் பின் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகமுண்டாகலாகாது.

கஎ௨. பட்டர் சித்தாந்தம்.

அங்ஙனமே பட்டர் சித்தாந்தம் இதுவாம்:—கடமுதலியவற்றினது ஞானத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகாது. ஏனெனின் ஞானகுணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் ஞானம் அநுமிதிவடிவ மாகின்றது; மானஸப் பிரத்தியக்ஷ வடிவமன்று. அவ்வநுமிதி ஞானம் இவ்வாற்றால் உண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சையோகத்தால் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டா

ருக; அல்லது அநுமிதிஞான முண்டாகுக. சகல ஞானங்களிஞலும் கடமுதலிய விஷயங்களில் ஞாதத்தன்மையென்னும் தர்மம் உற்பத்தியாகின்றது. இதனுற்ருன் ஞானமுண்டாகிய பின் "அறியப்பட்டது கடம்" என்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. ஞானத்திற்கு முன் எந்தக் கட இந்திரியங்களின் சையோக முண்டாகின்றதோ, அதனுல் "இது கட" மென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அந்தப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஞாதாவிலிருக்கின்றது; விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் கடத்திலிருக்கின்றது. யாண்டு விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்திஞல் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமவாய சம்பந்தத்திஞல் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்ருல் கடத்தின் ஞானத்திஞல் கடத்தில் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது. அந்த ஞாதத்தன்மைக்கு உபாதான காரணம் கடமும், நிமித்தகாரணம் ஞானமுமாம்: அசமவாயிகாரணபரிபாஷை பட்டர் மதத்தில் இல்லை. உபாதான காரணத்திற்கு வேருகியதை நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். இவ்வாற்ருல் ஞானஜந்ய ஞாதத்தன்மைத் தர்மம் கடத்தில் உண்டாகின்றது. முதலிலோ "இது கட" மென்பதாகக் கடத்தைப் பிரகாசிக்கும் பிரத்தியக்ஷமுண்டா யிருக்கின்றது. அந்தப் பிரத்தியக்ஷத்திஞல் கடத்தில் ஞாதத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாயிற்று; அப்போது இந்திரிய சையோகத்திஞல் அதே கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம் "அறியப்பட்டது கட" மென்பதாக உண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் ஞான ஜந்ய ஞாதத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷம் புற இந்திரியத்திஞல் உண்டாகின்றது. புறப்பதார்த்தங்களினது ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷம் புற இந்திரியங்களிஞலோ எம்மதத்திலும் உண்டாகிறதில்லை. நையாயிகர் முதலியோர் மதத்தில் ஞானத்தின் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பட்டர் மதத்தில் கடமுதலியவற்றினது ஞானத்தின் மானஸப்பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆஞல் கடமுதலிய ஞானத்தின் அநுமானஜந்ய அநுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அநுமானத்திற்கு இது வடிவமாய்:— "இக்கடம் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்திஞல் ஞானமுடையதாம்; சமவாயத்திஞல் ஞானத்தன்மை யுடைமையால்; யாண்டு யாண்டுச் சமவாயத்தால் ஞானத்தன்மை ஆண்டு ஆண்டு விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஞானமுண்டு." இந்த ஸ்தானத்தில் முன்னிருப்பதாகிய கடம் பக்ஷம், விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஞானம் சாத்தியம்.

மேல் ஏது திருஷ்டாந்தங்க ளிருக்கின்றன. பிற நூல்களில் வேறு விதமாக அநும்ானம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அது கடினமாம். பட்டர் மதத்தில் அநுமானத்தினால் ஞானம் அறியப்படுகின்றது. இது சுலபமான கிரமமாய்க் காட்டப்பட்டது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி பட்டர் மதத்தில் அநுமானமாம்.

கஎங. நியாய வைசேஷிகமத நிச்சயம்.

இவ்வநுமானத்தினாலேயே கடஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் அநுமிதி உண்டாகிய பின, பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகம் பட்டர் மதத்தில் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் ஞானத்தின் சகல ஞானங்களினாலும் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஸபலப் பிரவிருத்தி உண்டாகியபின், ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது. இது நியாய வைசேஷிகர் மதம். இதனைப் பிறிதாற் பிராமாணியவாதமென்பர். ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அதிக சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அதிக சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையினைப்போல அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி பிறிதான் உண்டாகின்றது. பிறிதான் ஞானமுண்டாய் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் ஞானத்தினது அப்பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தின் உற்பத்தி உண்டாயின், சகல ஞானங்களும் அப்பிரமையாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவன இந்திரிய அநுமானாதிகளாம். அவற்றில் தோஷத்தின் சகாயமிருக்குமாயின், அப்பிரமாத்தன்மையோடு கூடிய ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகும். தோஷம் நாநாவிதமாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டோ நேத்திர முதலியவற்றின்கண் உள்ள பிரமாணதோஷத்தினைப்போல, விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருசியதோஷமும் ஏதுவாம். சில விடத்துப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமத்தில் விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருசிய தோஷத்தின் வியபிசாரமு மிருக்கின்றது. ஆனால் சதிருசத் (சமான முடைய) தின்கண்ணே வெகு பிரமம் உண்டாகின்றது, ஆதலால் அநேக இடங்களிலோ சாதிருசிய தோஷம் பிரமத்

திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு வேற்றியல்புடையதின்கண் பிரமம் அநுபவசித்த மாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாதிருசிய தோஷம் பிரம த்திற்குக் காரணமன்று. ஏகவடிவத்தால் தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் எதுவிருக்க எந்தப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தோஷம் அந்தப் பிரமத்திற்குக் காரணமாகின்றது. பரோக்ஷப் பிரம ஞானத்தில் சாதிருசியத்தின் அபேக்ஷையில்லை. இது அநுபவசித்த மாம். ஆகலால் பரோக்ஷ ஞானத்தில் விஷயத்தின்கண் உள்ள தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் அநுமிதிப்பிரமத்தில் அநுமானதோஷம் ஏதுவாம். வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் ஞானம் அநுமானமாம். ஏதுவில் வியபிசார முதலிய தோஷம் நியாயகிரந்தங்களிற் பிரசித்த மாம். சாப்தப்பிரம முண்டாயின், ஆண்டுச் சுரோதாவினிடத்து வாக்கிய தாற்பரியத்தின் அவதாரணமின்மை தோஷமாம். சொல்லுவோனிடத்து விப்பிரலம்பகத்தன்மை (வஞ்சகத்தன்மை) முதலியன தோஷமாம். சப்தத்தில் பிறிதோர்விதத்தால் போதிக்குந் தன்மை முதலியன தோஷமாம். இவ்வாறு அப்பிரமாத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய தோஷத்தை அநுபவாநுசாரமாக அறிய வேண்டும்.

இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும், அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் சொல்லப்பட்டன. அது விருத்தமாகத் தோற்றுகின்றது. சென்றன, வருவன, இருப்பனவாகிய சகலப் பிரமைகளிலும் பிரமாத்தன்மைத் தர்மம் ஏகமாம். அங்ஙனமே சகல அப்பிரமையிலும் அப்பிரமாத்தன்மையும் ஏகமாம். அவற்றின் உற்பத்திகூறுதல் சம்பவியாது. என்றாலும் தனது காரணத்தினால் ஞானம் உற்பத்தியாயின், அப்போது சில ஞானம் பிரமையும், சிலஞானம் அப்பிரமையுமாகின்றன. பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் பிரமையாம். அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் அப்பிரமையாம். இவ்வாற்றால் ஞானததில் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைத் தர்மங்களின் விலக்ஷணத்தன்மை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியின் அதீனமாம். சிலவிடத்து ஞானத்தின் இத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது அதாவது பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ அத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. சிலவிடத்து அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. இதனால் இவ்வாறு மதித்தல் வேண்டும்;—

பிரமாத்தன்மைத் தர்மமோ ஒன்றும். சகலப் பிரமையிலும் அதன் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்தன்மையின் சம்பந்தம் சாமக்கிரியின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் பிரயோஜக (காரண) சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே அப்பிரமாத்தன்மையின் பிரயோஜகம் தோஷமாம். ஆதலால் தோஷ ஜந்நியம் அப்பிரமாத்தன்மை எனப்படுகின்றது. தோஷஜந்நியமென்று சொல்லுதற்கு தோஷப் * பிரயோஜ்ஜியத்தில் தாற்பரியமாம். அவற்றின் ஞானத்திற்கோ முக்கிய உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது.

சித்தாந்தத்தில் சாக்ஷிபாஸியம் பிரமாத்தன்மையாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மையினது ஞானத்திற்கும் உற்பத்தி கூறின், சாக்ஷியின் உற்பத்தி சித்தமாகின்றது. அது பொருந்தாது. என்றலும் விருத்தியில் ஆரூடசாக்ஷி பிரமாத்தன்மை முதலியவற்றைப் பிரகாசிக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியும் ஞானமெனப்படுகின்றது. அதற்கு உற்பத்தி சம்பவிக்கும். இவ்வார்த்தை முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதெனினும், முன்கூறியபொருளையே கூறுதலால் கேட்பவருக்கும் படிப்பவருக்கும் போதம் திடமாகின்றது. சாஸ்திரீய அர்த்தத்தின் மந்த சம்ஸ்காரமுடைய புருஷர்களுக்கு அடிக்கடி சொல்லுதலால்பிரயாசையின்றிப்போதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இப்பிரகரணத்தில் அநேக அர்த்தங்களைப் பலமுறைகூறியிருக்கின்றோம்; கூறியது கூறல் என்னும் குற்றமில்லை. இவ்வாற்றால் நியாயமதத்தில் பிறிதாற்பிராமாணிய வாதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தன்னாற் பிராமாணியவாதத்தில் சம்சயத்தின் அநுபபத்திதோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

௧௭௪. நியாயவைசேஷிக மதகண்டநம்.

அது முழுவதும் அசங்கதமாம்:—பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தையோ பின் சொல்லுவோம். முதலிலோ அநுவியவசாயஞானத்தினால் ஞானத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது என்றுகூறுதல் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவம் ஞானமாகுமாயின், அதன் சம்பந்தத்தால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகாது. கடமுதலியவற்றின் பிரகாசத்தில் ஞானம் தனது பிரகாசத்தை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. எங்ஙனம் கடமுதலியன அறியப்படாதனவாயினும் தம் காரியத்தைச் செய்கின்றனவோ, அங்ஙனமே ஞா

* பிரயோஜகம்=காரணம். பிரயோஜ்ஜியம்=காரணத்தாலாகியது.

னமும் அறியப்படாததாய் விஷயத்தின் பிரகாச வடிவ தனது காரியத்தைச் செய்கின்றது என்று முன் கூறியது யாதோ அது சம்பவியாது. ஏனெனின் சகல பௌதிக ஜோதிகளும் தாம் பிரகாசவடிவினவாய் அந்நியத்தைப் பிரகாசிக்கின்றன. பிரகாசமின்றிய ஜோதியினால் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லை. பிரகாசமின்றியதும் சுபாவபலத்தால் தனது சம்பந்தமுடையதின் பிரகாசத்தைச் செய்யின், சுவர்ணத்தின்கணுள்ள ஜோதிபாகத்தினாலும் சுவர்ண சம்பந்தமுடைய கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாதல் வேண்டும். சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படும் பௌதிக ஜோதியினால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசத்தைக் கண்டிருக்கின்றோம். சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படாத சுவர்ணம் இரஜதம் முதலிய வடிவ ஜோதியினால் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லை. ஆகலால் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படும் ஞானத்தின் சம்பந்தத்தினால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றதென்று கொள்ளவேண்டும். ஆதலால் பிரகாச சுபாவமும் ஞானமாம். கேவலம் திருஷ்டாந்த பலத்தினால் ஞானத்திற்குசொப்பிரகாசத்தன்மையை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் அநுபவத்தினாலும் சொப்பிரகாசத்தன்மை சித்திக்கின்றது. யாண்டு அறிதற்கரிய அஞ்ஞாத பதார்த்தத்தின் ஞானம் புருஷனுக்குண்டாய் "அறியத்தக்கது அறியப்பட்டது, அறிவதற்கு ஒன்றும் மிகுந்ததில்லை" என்னும் வாக்கியத்தைச் சந்தோஷத்தினால் சொல்லுகின்றானோ, அவனைப்பார்த்து அந்நிய புருஷன் "இவ்வஞ்ஞானம் அறிதற்கு எஞ்சி இருக்கின்றது" என்று சொல்ல இவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான். ஆதலால் ஞானத்தின் பிரகாசத்தன்மையின் அநுபவம் சித்தமாம். ஞானத்தினது பிரகாசத்தின் எஞ்சுதற் றன்மையைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான். கடஞானம் அறியப்பட்டதா? இல்லையா? வென்னும் வாக்கியத்தைக் கூறுகின்றவனைப் புத்தியில்லாதவனென்பர். ஆதலால் ஒருநாளும் ஞானத்தில் அஞ்ஞாதத்தன்மை யில்லை. அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் ஞானகோசர அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது என்று கூறுதல் அசங்கதமாம். எந்தப் புருஷனுக்கும் "எனக்குக் கடஞானம் உண்டாயிற்றா? இல்லையா?" வென்னும் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. கடஞானம் அறியப்படாததாயின் ஒருகால் சந்தேகமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானம் அஞ்ஞாதமாகிறதில்லை. ஞானத்தின் பிர

காசம் அநுவியவசாயமாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். இவ்வாறு கூறுவாராயின்:—ஞானகோசர ஞானமுண்டாகாவிடின், "இது கடம், கடத்தை யானறிகின்றே" னென்பதாக ஞானத்தில் விலக்ஷணத்தன்மை தோற்றலாகாது. ஏனெனின் நியாயமதத்திலோ முதல் ஞானத்திற்கு விஷயம் கடமும், இரண்டாவது ஞானத்திற்கு விஷயம் கடஞானமுமாம். ஆதலால் விஷயபேதத்தால் ஞானங்களுக்கு விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. சொப்பிரகாச ஞானவாதியின் மதத்தில் ஞானத்திற்கு விஷயம் ஞானமாகாது. இரண்டு ஞானங்களுக்கும் விஷயம கடமாயிருத்தலின், விஷயபேதத்தி னின்மையால் விலக்ஷணப் பிரதீதி உண்டாகலாகா தென்னும் சங்கையும் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: ஒரே கடத்திற்கு ஒரு காலத்தில் "இது கட" மென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது; ஒரு காலத்தில் "அநித்தியம் கட" மென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விஷயத்தின் பேதமின்றி விலக்ஷணஞான முண்டாகின்றது. ஆனால் முதல்ஞானத்தில் கடத்தின் அநித்தியத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. இரண்டாவது ஞானத்தில் கடத்தின் அநித்தியத்தன்மை தோற்றுகிறது. அங்ஙனமே "இது கட" மென்னும் ஞானத்தில் கடத்தின் ஞாதத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் ஞானத்தில் கடத்தின் ஞாதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. ஞான ஜந்நியப் பிரகடத்தன்மையை ஞாதத்தன்மை யென்பர். இரண்டாவது ஞானத்தின் விஷயம் கடத்திலுள்ள ஞாதத்தன்மையாம்; கடத்தின் ஞானமன்று. இதனாற்றான் கடஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் ஒரு காலத்தில் "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஒரு காலத்தில் "அறியப்பட்டது கடம்" என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. "அறியப்பட்டது கட" மென்னும் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயம் கடத்தின் ஞாதத்தன்மையாம். இவ்வர்த்தம் பட்டருக்குச் சம்மதமும், அநுபவத்தை அநுசரித்ததுமாம். ஏனெனின் "அநித்தியம் கட" மென்று சொல்லுதலால் அநித்திய பதார்த்தத்தில் விசேஷணமாகிய அநித்தியத்தன்மையின் பிரதீதி கடத்தில் எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். அங்ஙனமே "அறியப்பட்டது கட" மென்று சொல்லுதலாலும், அறியப்பட்ட பதார்த்தத்தின் விசேஷணமாகிய ஞாதத்தன்மையின் பிரதீதி கடத்தில் சர்வாநுபவ சித்தமாம். "அறியப்பட்டது கடம்" என்னும் ஞானத்தின் அவசரத்

தில் "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்னும் ஞானமுண்டாகி றது. ஆதலால் கடத்தை யான் அறிகின்றேனென்னும் ஞானமும் கடத்தின் ஞானத்தன்மையை விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற் றால் ஞானகோசர ஞானத்தை அங்கீகரியாவிடினும், "இது கடம்" "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்பதாக விலக்ஷணஞானம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம் ஞானமாமென்னும் நையாயிகமதம் அசங்கதமாம்.

கஎரு. முராரிமிசிரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்ஙனமே முராரிமிசிரர் மதமும் இப்பிரசங்கத்தில் நையாயிக மதத்திற்குச் சமமாம். ஆதலால் அசங்கதமாம். முராரிமிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் அநுவியவசாயத்தினாலேயே பிரமாததனமையின் பிரகாச முண்டாகின்றது. நியாயமதத்தினும் இத்துணை விசேஷமிருக்கின்றது. என்றாலும் இவ்விசேஷம் நல முடையதன்று. ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவ ஞானத்தின் பிர காசம் அநுவியவசாயத்தினால் உண்டாகின்றது என்னும் அம்சத் தில் நியாயமதத்திற்குச் சமமாயிருத்தலின் அசங்கதமாம்.

கஎசு. பட்டமத கண்டநம்.

அங்ஙனமே பட்டர் மதத்தில் அநுமிதியினால் ஞானத்தின் பரோக்ஷப் பிரகாச முண்டாகின்றது என்பது நியாயத்தினும் அசங் கதமாம். ஏனெனின், அவர்கள் மதத்திலும் ஞானத்தைப் பிரகா சிக்கும் அநுமிதி யாதோ, அதனால் பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசம் உண்டாகின்றதென்னும் இத்துணை அம்சமோ நியாயத்தினும் வில க்ஷணமாம்; சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமாம். என்றாலும் கடமுத லிய விஷயங்களை அபரோக்ஷத்தன்மையாக்குவதாகிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் அநுமிதி வடிவ பரோக்ஷப் பிரகாச முண்டாகின்றது என்று கூறுதல் நகைபயிற் கிடமாம்.

கஎஎ. பிரபாகரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்ஙனமே பிரபாகரர் மதத்திலும் கடஞான முதலியன தனது பிரகாசத்தில் அநுவியவசாயத்தின் அபேக்ஷையைச் செய் கிறதில்லை. இத்துணை அம்சத்தில் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமாம். பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தலில் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக் கிரியினும் பிறிதொன்றின் அபேக்ஷை செய்கிறதில்லை என்னும் அம்

சத்திலும சித்தாந்தத்திற் கநுகூல மிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயி னும் பிரபாகரர் மதமும் சிரத்தைக்குரியதன்று. ஏனெனின் சகல ஞானமும் சொப்பிரகாசமாம; திரிபுடியை விஷயஞ் செய்வதாம். விஷயமாத்திரத்தைக் கோசரிப்பது ஓர் ஞானமு மாகாது. சகல ஞானமும் "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" னென்பதாகத் திரிபுடி யைக் கோசரிப்பனவாகின்றன. "இதுகட" மென்பதாகக் கேவல விஷயகோசரஞானம் அப்பிரசித்தமாம். கடத்தோடு இந்திரியத்தி ற்குச் சம்பந்த முண்டாகக் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அது கடத்தையும, தனது சொரூபத்தையும், அங்ஙனமே தனது ஆசிரய மாகிய ஆத்மாவையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. அங்ஙனமேகடத்தின் ஞானமே தனது தாமமாகிய பிரமாத்தன்மையை விஷயஞ் செய் கின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தின் ஞானம் தனது பிரகாசத்தில் அந்நியத்தின் அபேக்ஷை செய்கிறதில்லை. இத்துணை அம்சமோ நலமுடையதாம். ஆனால் தனது பிரகாசத்தைத் தான் செய்கின்ற தென்பது விருத்தமாம். ஒரு கிரியைக்கு எது கர்த்தாவாகின்ற தோ அது கர்மமாகாது. ஆதலால் பிரகாசத்திற்குத் தானே கர்த் தாவும் தானே கர்மமுமாமென்று கூறுதலும் விருத்தமாம். சித்தா ந்தத்திலோ ஞானம பிரகாச வடிவமாம். ஆதலால் முற்கூறிய விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் பிரகாசவடிவஞானத்தினை அங்கீகரியா விடின் அம்மதங்கள் யாவும் அசுத்தமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அநுவியவசாயத்தினால் பிரகாசமுண்டாகின்ற தென்னும் நையா யிக வசனம் அசங்கதமாம்.

௧௭௮. தன்னாற் பிராமாணிய வாதத்தின் அங்கீகார மும், சித்தாந்தமதத்தில் முற்கூறிய சம்சயத் தின் அநுபபத்தி வடிவ தோஷத்தின் பரிகாரமும்.

ஞானத்தைக் கிரகிக்குங் காலத்தில் பிரமாத்தன்மையைக் கிர கித்தலுண்டாயின், சம்சயத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகின்றது என் பதற்கு இது சமாதானமாம்:—ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி யினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்புண்டாகின்றது. ஆனால் தோ ஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானசாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகண முண்டாகின்றது. இதனை மேற்கூறுவாம். யாண்டுச் சம் சயமுண்டாகின்றதோ ஆண்டுத் தோஷாபாவமில்லை. தோஷமில்லை

யாயின் சம்சயம் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சய ஞானமும் பிரமமாம். பிரமத்தின் உற்பத்தியில் தோஷம் ஏதுவாம்; ஆதலால் சம்சயஸ்தலத்தில் தோஷாபாவம் சம்பவியாது. பிரமாத்தன்மை ஞானத்தில் தோஷாபாவம் ஏதுவாம், ஆதலால் யாண்டுச் சம்சயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலாற் சம்சயம் சம்பவிக்கின்றது. சித்தாந்தத்தில் விருத்தி வடிவ ஞானத்திற்கு சாக்ஷியினால் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாக்ஷியாம். அதனாலேயே விருத்தி ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் கிரகணமுண்டாகின்றது. ஆனால் சில இடங்களில் ஞானமோ பிரமையாகின்றது. எதனால் அநிர்வசநீயப் பிரமத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய விலக்ஷண தோஷ முளதாயின், அதனால் ஞானமோ பிரமையாய், சாக்ஷி அதனது பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசத்தைச் செய்ய, அதனிடத்துப் பிரதிபந்தக முண்டாய் விடுகின்றது. அதனால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாக்ஷியோ இருந்தும், பிரமாத்தன்மையின் கிரகண முண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியினாலும் பிரமாத்தன்மையின் கிரகணத்தைத் தன்னாற் கிரகித்தல்(கொள்ளுதல்)என்பர். முற்கூறிய விடத்தில் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகணம் உண்டாகவில்லை; ஆதலால் அவ்வியாப்தியாம். அங்ஙனமாயினும் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்பு உண்டாகின்றது. அதனைத் தன்னாற் பிராமாணியம் கொள்ளுதல் என்பர். முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் தோஷாபாவத்தோடு கூடிய சாமக்கிரி இல்லை. ஆனால் தோஷத்தோடுகூடிய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இலக்ஷியமில்லை. இக்காரணத்தினால் அவ்வியாப்தியில்லை. இவ்வாற்றால் ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையைப் பிரகாசிப்பதோ தோஷாபாவத்தோடுகூடிய சாக்ஷியாம். அப்பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்போ சாக்ஷியினால் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் பிரமத்தின் இலக்ஷணம் தோஷ ஜந்நியத்துவமாய்; அல்லது நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையாம்; அல்லது அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை யுடையதின் அவபாசமாம். இவ்வாற்றால் தோஷத்தால் நிகழ்வதும், நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியினால்

நிகழ்வதும், விஷமசத்தையினால் நிகழ்வதும் பிரமத்தின் லக்ஷணமாம். அத்தோஷ முதலியன சாக்ஷியின் விஷயமன்று. ஆதலால் தோஷ முதலியவற்றால் நிகழும் அப்பிரமாத்தன்மையும் சாக்ஷிக்கு விஷயமன்று. ஆதலால் அப்பிரமாத்தன்மையின் ஞானமோ நையாயிகரைப்போல நிஷ்பலப்பிரவிருத்தியைக் கண்டு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரியினால் உண்டாயின், சகல ஞானமும் அப்பிரமையாதல் வேண்டும். ஆதலால் தோஷத்தோடுகூடிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது என்பதற்குப் பொருள் இதுவாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரம் அநுமான முதலியவற்றினால் அப்பிரமை ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டப்பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியே இப்பிரகரணத்தில் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி எனப்படுகின்றது. பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியோ ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரியினாலேயே உண்டாகின்றது.

௧௭௯. நியாயமதத்தில் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதத்தில்) தோஷம்.

பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் குணம் காரணமெனப்பட்டது. அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஸ்தலத்தில் அதிக அவயவங்களினால் இந்திரியத்தின் சையோக குணமானது சொல்லப்பட்டது. அது நிரவயவவடிவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சம்பவிக்கிறதில்லை. அநுமிதியில் வியாப்பியமான ஏதுவிற்குப் பக்ஷத்தில் ஞான குணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின், யாண்டு வந்நியோடுகூடிய பர்வதத்தில் தூளிபடலத்தில் தூமத்தின் பிரமமுண்டாய் வந்நியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறிய குணமோ இல்லை. வந்நியின் அநுமிதிப்பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் குணத்திற்கு உண்டுபண்ணுந்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் ஞானசாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியை அங்கீகரிக்கின், பிரமஸ்தலத்திலும், ஞானசாமாநிய

சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாஞானம் உண்டாதல் வேண்டும் என்று கூறுவாராயின், அதற்கு இது சமாதானமாம்:—தோஷ மூளதாயின் ஆண்டுப் பிரமாஞான முண்டாகாது. ஆதலால் பிர மாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் தோஷம் பிரதிபந்தகமாம். சகல காரியங்களின் உற்பத்தியிலும் பிரதிபந்தக அபாவம் ஏதுவாம். ஆதலால் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஈண்டுப் பிரமாத் தன்மையின் உற்பத்தி கூறுதலால் பிரமாத்தன்மை விசிஷ்ட ஞான த்தின் உற்பத்தியில் தாற்பரியமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தின் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமன்று. இவ்வாற்றால் தோ ஷாபாவத்தோடு கூடிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் நேத்திரமுத லியவடிவ சாமக்கிரியாதோ, அதனால் பிரமாஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி தன்னால் உண்டா கின்றது.

ஞானசாமாநியத்தின் சாமக்கிரி, இந்திரியம் அநுமான முதலி யனவாம். சாமாநிய ஞானத்தின் காரணம் தோஷாபாவமன்று. பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் தோஷாபாவமும் காரணமெனப் ப்பட்டது. ஆதலால் சாமாநிய சாமக்கிரியினும் அதிக காரணத் தாற் றோன்றியதாயிருத்தலின் பிறிதாற் பிராமாணியத்தின் அங் கீகார முண்டாயிற்று. அங்ஙனமாயினும், ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் அதிகத்தன்மையின் அபேக்ஷை உண்டாகுமாயின் பிறிதாற் பிராமாணியமாகின்றது. அபாவ வடிவ தோஷாபாவத் தின் அபேக்ஷையினால் பிறிதாற் பிராமாணிய முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாக்ஷியாம். தோ ஷமின்மையோடுகூடிய சாக்ஷியினால் ஞானத்தினது பிரமாத்தன் மையின் ஞான முண்டாகின்றது. தோஷத்தோடுகூடிய இந்திரி யம் அநுமானமுதலியவடிவ ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக் கிரியினால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரி இந்திரியம் அநுமான முதலியன வாம். அவற்றினும் தோஷம் பிறிதாம். ஆதலால் அப்பிரமாத்தன் மையின் உற்பத்தி பிறிதால் உண்டாகின்றது. பிரமமுண்டாய்ப் பிர விருத்தியுண்டாகப் பலத்தின் இலாபமுண்டாகாவிடின், அப்போது அப்பிரமாத்தன்மையநுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அது அநு மானத்தினால் உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி

யாகிய சாக்ஷியினும்அநுமானம் வேறும். ஆதலால் அப்பிரமாணியக் கிரகிப்பும் பிறிதால் உண்டாகின்றது. அநுமானத்தின் வடிவம் இதுவாம்:— "இந்த ஜலஞானம் அப்பிரமை; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின்; யாண்டு யாண்டு நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந்தன்மை யுளதோ, ஆண்டாண்டு அப்பிரமாத்தன்மை யுண்டு; வேறு பிரமத்தைப்போல" என்றிவ்வாறு ஞானத்தின் உற்பத்தி காலத்திலேயே சாக்ஷியினால் ஞானத்தினது சொரூபத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசமு முண்டாகின்றது.

௧௮௦. அக்கியாதிவாதியினது வசனத்தின் பரிகாரம்.

நிச்சய ஞானத்திற்குச் சம்சயஞானத்தோடு விரோத முண்டு. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகப் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாகாது. இதனால் பிரமாத்தன்மைச் சந்தேகத்தினால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியில் அபாவ முண்டாகுமென்னும் அக்கியாதிவாதியின் வசனம் அசங்கதமாம். பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கு விரோதி பிரமாத்தன்மை நிச்சயமாம். பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கு விரோதி பிரமாத்தன்மைநிச்சய மன்று. ஏனெனின் சமான விஷயத்தில் சம்சய நிச்சயங்கள் விரோதிகளாம். பிரமாத்தன்மை நிச்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் விஷயமாகிய பிரமாத்தன்மையும் பிரமத்தன்மையும் பின்னமாம். ஆதலால் அக்கியாதிவாதி கூறிய வசனம் பொருத்தமுடையதாம். என்றாலும் எந்த ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை நிச்சயமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தில் பிரமத்தன்மையின் நிச்சயமும் பிரமத்தன்மையின் சந்தேகமு முண்டாகிறதில்லை யென்பது அநுபவசித்தமாம்; ஆதலால் பிரமத்தன்மைச் சந்தேகத்திற்கும் விரோதியாம். விசாரிக்குமிடத்துப் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பேதமில்லை; ஒரே பதார்த்தமாம். ஏனெனின் "இவ்வஞ்ஞானம் பிரமையோ? அன்றோ?" என்பது பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இதில் விதிபக்ஷம் பிரமாத்தன்மையாம்; நிஷேதபக்ஷம் பிரமத்தன்மையாம். ஏனெனின் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையை நிஷேதிக்கின் பிரமத்தன்மையே சேஷமிருக்கும். அங்ஙனமே "இவ்வஞ்ஞானம் பிரமமோ? அன்றோ?" என்பது பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இதில்

விதிபக்ஷம் பிரமத்தன்மையாம்; நிஷேதபக்ஷம் பிரமாத்தன்மை யாம். ஞானத்தில் பிரமத்தன்மையை நிஷேதிக்கின் பிரமாத்தன் மையின் சேஷமே இருக்கும். இவ்வாற்றால் இரண்டு சம்சயங்க ளிலும் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளாகிய இரண்டு பக்ஷங் களும் சமானமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பேதமில்லை. என்றாலும் எதில் விதிபக்ஷம் பிரமாத்தன்மையோ அது பிரமாத்தன்மைச் சம்சய மெனப்படுகின்றது. எதில் விதிபக்ஷம் பிரமத்தன்மையோ அது பிரமத்தன்மைச் சம்சய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரமாத் தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் விஷ யம் சமானமாயிருத்தலின், பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாக, எங்ஙனம் பிரமாத்தன்மைச்சம்சய முண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙன மே பிரமத்தன்மைச்சம்சயமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சித்தா ந்த மதத்தில் பிரம ஞானத்தை அங்கீகரித்தும் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. அநிர்வசநீயத்தின் நிச்சயம் பிரம நிச்சயமாம்.

கஅக. பிராந்தி ஞானத்தின் மூவகைத்தன்மையும் விருத்திபேதத்தின் பரிகாரமும்.

இவ்வாற்றால் சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகை யாம். தர்க்கஞானம் பிரம நிச்சயத்தில் அடங்கும். எனெனின் வியாப்பியத்தின் ஆரோபத்தால் வியாபகத்தின் ஆரோபம் தர்க்க மாம். எங்ஙனம்; "வந்நி இராதாயின், அப்போது தூமமும் இரா து" என்னும் ஞானம், தூமவந்நிகளோடு கூடிய தேசத்திலுண் டாயின் அது தர்க்கமாம். ஆண்டு வந்நியின் அபாவம் வியாப்பிய மாம். தூமத்தின் அபாவம் வியாபகமாம். வந்நி அபாவத்தின் ஆரோபத்தால் தூமாபாவத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. வந்நி தூமங்களிருக்க, வந்நியபாவத்தின் ஞானமும் தூமாபாவத்தின் ஞானமு மிருக்கின்றன; ஆதலால் பிரமமாம். பாதம் உண்டாகப் பிரம முண்டாயின் அதனை ஆரோப மென்பர். ஈண்டுத் தூமவந்நி களின் இருப்பிருக்கின்றது. ஆதலால் அவற்றின் அபாவத்திற்குப் பாதமிருக்கின்றது. அது இருக்கவும், புருஷனது இச்சையினால் வந்நியபாவ தூமாபாவங்களின் பிரமஞான முண்டாகின்றது; ஆத லால் ஆரோபமாம். இவ்வாற்றால் ஆரோப சொரூப தர்க்கமும் பிரமத்திலடங்கும்; வேறன்று. விருத்தியின் பிரசித்தபேதங்களைச் சொன்னோம்; அவாந்தரபேதங்கள் அநந்தமாம்.

ஏழாவது பிரகாசம்
விருத்திபேதக்கியாதி கண்டன தானே
பிரமாணமாத்தன்மை நிருபணம் முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணேநம:

எட்டாவது பிரகாசம்.

ஜீவேசுவரசொரூப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு கற்பிதநிவிருத்திசொரூப நிரூபணம்.

க அ௨-க அ௭. அஞ்ஞானத்தில் விசாரம்.

க அ௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதலின் பிரதிஞ்ஞை.

ஏழாவது பிரகாசத்தில் விருத்தியின் சொரூபமும் காரணமும் சொல்லப்பட்டன. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைச் சொல்லுதற்கு எட்டாவது பிரகாசம் ஆரம்பமாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி விருத்தியின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம். கடமுதலிய அநாத்மாகார விருத்தியினால் கடாதி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண் உள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அகண்ட பிரஹ்மாகார விருத்தியினால் நிரவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

க அ௩. அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷயமும்

வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விருத்தியினால் நசிக்கத்தக்க அஞ்ஞானத்திற்கு ஆசிரயம் ஜீவனும், விஷயம் பிரஹ்மமுமாம். விவரணகாரர் முதலியோர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷயமும் சுத்தசேதனமாம். எங்ஙனம் ஞானத்தினாலாகிய கடமுதலியவற்றின் பிரகாசம் ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை எனப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினாலாகிய சொரூபத்தின் ஆச்சாதனமே (மறைப்பே) அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மையாம். ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகள் அஞ்ஞானத்தின் அதீனமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஜீவன் அஞ்ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாதல் சம்பவியாது. இவ்வர்த்தத்தினது ஞானத்தில் உபயோகமுள்ள ஜீவேசுவரர்களது சொரூபத்தை முதலில் நிரூபிப்பாம்.

௧௮௪. அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணம்.

அந்த ஜீவேசுவரர்களது நிரூபணத்தில் உபயோகமுள்ளதாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணத்தைச் செய்வாம். அஞ்ஞானம், அவித்தை, பிரகிருதி மாயை, சக்தி என்னும் பெயர்கள் ஒரே பதார்த்தத்திற்காம். மாயை அவித்தைகளின் பேதவாதம் ஏகதேசிகளதாம். நையாயிகர் முதலியோர் ஞானுபாவத்தினையே அஞ்ஞான மென்பர். சித்தாந்தமதத்தில் ஆவரண விக்ஷேப சக்திகளையுடைய அநாதி பாவரூபம் அஞ்ஞானபதார்த்தமாம். வித்தையினால் நசிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அவித்தை யென்பர். பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானமாயிருத்தலின் பிரகிருதி என்பர். நிகழ்தற்கரியதனையும் நிகழச்செய்தலால் மாயை என்பர். சுதந்திரத்தன்மை இன்மையால் சக்தி என்பர்.

௧௮௫. அஞ்ஞானத்தின் அநாதி பாவரூபத் தன்மையில் சங்கை.

அஞ்ஞானத்திற்குஅநாதிபாவரூபத்தன்மையைக்கூறுதல் சம்பவியாது. ஏனெனின் இது அத்வைதநூலின் எழுத்தாம்:—சேதனத்திற்குப் பின்னமாகவேனும், அபின்னமாகவேனும் அஞ்ஞானமுளதென்னும் இரண்டு பக்ஷங்களும் சம்பவியா. ஏனெனின் "நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந. சண்டு நாநாவென்பது சிறிதும் இல்லை" என்றல் முதலிய சுருதிவசனங்களால் சேதனத்திற்குப் பின்னமானது நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஜடசேதனங்களுக்கு அபேதம் சம்பவியாது. பின்னத்தன்மை அபின்னத்தன்மைகளுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோத மிருத்தலின், அஞ்ஞானம் சேதனத்தினும் பின்னபின்னமாம் என்று கூறுதலும் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்வைதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமாக அஞ்ஞானத்திற்கு சத்சொரூபத்தன்மை சம்பவியாது. பிரபஞ்சகாரணத்தன்மைசம்பவியாமையால் துச்சத்தன்மைச்சொரூபமான அசத் சொரூபத்தன்மை சம்பவியாது. ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள தர்மம் ஒன்றனிடத்துச் சம்பவியாது; ஆதலால் சத்து அசத்தெனும் இருவடிவமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்திற்கு சாவயவ மங்கீகரிக்கின், நியாயமதத்திலோ திரவியத்தைஆரம்பிக்கும் உபாதானத்தை அவயவமென்பர். சாங்கியர் முதலியோர் மதத்தில் திரவியரூப பரிணாமமுடைய உபாதானத்தினை அவயவமென்பர். உபாதானத்தினையே அவயவமெனின், சப்

தத்திற்கு உபாதானமாகிய ஆகாயமும் சப்தத்தின் அவயவமாகும். அங்ஙனமே தமது குணக்கிரியைகளுக்கு உபாதான காரணமாகிய கடாதிகளும், உருவமுதலிய குணங்கள் சலனவடிவக்கிரியை என்பவற்றின் அவயவங்களாகும். ஆதலால் திரவியத்தின் உபாதான காரணத்தை அவயவமென்பர். அந்நியத்தின் உபாதானத்தினை அவயவமென்பதில்லை. அவயவ ஜந்நியத்தினை ஸாவயவமெ (அவயவமுடையதெ) ன்பர். அவித்தை திரவியமாகுமாயின், ஸாவயவத்தன்மை சம்பவிக்கும். அவித்தையில் திரவிய திரவியத்தன்மைகள் சம்பவியா. ஏனெனின் நித்திய அநித்திய பேதத்தால் திரவியம் இருவகைத்தாம். அவித்தையினை நித்தியத் திரவியமாக அங்கீகரிக்கின், ஸாவயவத்தன்மை கூறுதல் அசங்கதமாம். அங்ஙனமே ஞானத்தினால் அவித்தையின் நாசம் உண்டாகலாகாது. அநித்தியத் திரவிய வடிவமாக அங்கீகரிக்கின், அதன் அவயவமும் ஆத்மாவினும் வேறாயிருத்தலின் அநித்தியமே யாகும். அவயவத்தின் அவயவமும் அநித்தியமாகுதலால் அநவஸ்தை யுண்டாகும். அந்திய அவயவத்தினைப் பரமாணுவினைப்போல நித்தியமென அங்கீகரிக்கின், அத்வைதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். நியாயமதத்தில் நித்தியமாகப் பரமாணுவினையும், சாங்கியமதத்தில் நித்தியமாகப் பிரதானத்தினையும் அங்கீகரித்தல் சுருதி விருத்தமாம். இவ்வாற்றால் திரவியத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தில் ஸாவயவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. அங்ஙனமே உபாதானத்தன்மையின் சம்பவமின்மையால் நிரவயவம் அஞ்ஞானமென்று கூறுதலும் சம்பவியாது. ஸாவயவமோ உபாதான காரணமாகின்றது; நியாயமதத்தில் சப்தத்திற்கு உபாதானகாரணமாகிய ஆகாயம் நிரவயவமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶ: ஸம்பூத:—அந்த அல்லது இந்த ஆத்மாவினின்றும் ஆகாயமுண்டாயிற்று" என்னும் சுருதிக்கு விருத்தமாம். அங்ஙனமே துவியணுகத்தின் உபாதானகாரணமாகிய பரமாணு நிரவயவமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதனையும் நிரவயவமாகிய பரமாணுவிற்குச் சையோகம் சம்பவியாமைமுதலிய தோஷங்களால் சூத்திரகாரர் சாரீரக சாஸ்திரத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயத்திலுள்ள இரண்டாவது பாதத்தில் நிஷேதஞ் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு நிர

வயவத்தன்மை சம்பவியாது. அஞ்ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்சத்தின உபாதானத்தன்மை “மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத்-மாயையினையே பிரகிருதி என்றறிக” என்னும் சுருதியிற் பிரசித்தமாம்; மாயை அஞ்ஞானங்களுக்குப் பேதமில்லை. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞானத்தில் ஸாவயவத்தன்மை அல்லது நிரவயவத்தன்மைகள் சம்பவியா. அங்ஙனமே ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இருவடிவத் தன்மையும் சம்பவிக்கிறதில்லை.

இவ்வாற்றால் எந்தத் தர்மத்தினாலும் அஞ்ஞானம் நிரூபிக்க முடியாததாயிருத்தலின், அதனை அநிர்வசநீய மென்பர். இவ்வாறு அநேக நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய அஞ்ஞானத்திற்கு அநாதிபாவரூபத்தன்மை கூறுதல் சம்பவியாது. பாவரூபத்தன்மை கூறுதலால் சத்ரூபத்தன்மை சித்திக்கின்றது; சத்ரூபத்தன்மையோ நிஷேதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

௧௮௯. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும், அஞ்ஞானம் எங்ஙனம் சத்துவிலக்ஷணமோ, அங்ஙனமே அசத்துவிலக்ஷணமுமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்படாத வடிவினதாகிய சத்துவமோ அஞ்ஞானத்திலில்லை. ஆனால் துச்சவடிவ அசத்திற்கு விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ சத்துவத்தின் அங்கீகாரம் அஞ்ஞானத்திலுண்டு. இதனாற்றான சத்தசத்திற்கு விலக்ஷண அநிர்வசநீயம் அஞ்ஞானமாம். முற்றும் வசனத்திற்கெட்டாததனை அநிர்வசநீய மென்பதில்லை. ஆனால் பாரமார்த்திக சத்சொரூப பிரஹ்மத்தின் விலக்ஷணமும், முற்றும் சத்தாஸ்பூர்த்தியின்றிய முயற்கோடு முதலியனவாகிய அசத்திற்கு விலக்ஷணமுமே அநிர்வசநீய சப்தத்திற்குப் பாரிபாஷிகப்பொருளாம். ஆதலால் அநாதிபாவரூபத்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. நையாயிகர் முதலியோரது மதத்தில் எங்ஙனம் நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷய ஞானாபாவ வடிவம் அஞ்ஞானமோ, அங்ஙனமே அத்வைத நூல்களிலும் அஞ்ஞான சப்தத்திற்குப் பொருளில்லை. ஆனால் ஞானத்தினால் பாதிக்கப்படும் இரஜ்ஜுசர்ப்ப முதலியன எங்ஙனம் விதிமுக உணர்ச்சிக்கு விஷயமோ, அங்ஙனமே ஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கத்தக்க விதிமுக உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது அஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞான சப்தத்தில் அகாரத்திற்கு

விரோத் முடைமை பொருளாம் என்பது முன்னர் (ஆறுவதுபிரகாசத்தில்)கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தில் பாவரூபத்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. பிராசீன ஆசாரியர்களாகிய விவரணகாரர் முதலியோர் பெருங்கூச்சலாகப் பிரகாச விரோதியாகிய அந்தகாரத்திற்குப் பாவரூபத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்து, ஞான விரோதியாகிய அஞ்ஞானத்திற்குப் பாவரூபத் தன்மையையே பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அஞ்ஞானத்திற்கு பாவரூபத்தன்மையைச்சிரவணஞ்செய்யின்உத்கர்ஷமுண்டாகுமென்னு மவர்கள் சிறுகேள்வியாளராவர். இவ்வாற்றால் பாவரூபம் அஞ்ஞானமாம்.உற்பத்தியின்றியதாயிருத்தலின் அநாதியாம். கடத்தைப்போல அவயவத்தோடுகூடியதாகிய ஸாவயவமன்று. ஆயினும் அந்தகாரத்தைப்போல ஸாம்சம் (அம்சத்தோடு கூடியது) ஆம்.

கஅள - உ0௯. ஜீவேசுவரர்களிடத்து விசாரம்.

கஅள. மாயை அவித்தை பூர்வகமாக ஜீவேசுவரர்களது வடிவத்தில் நான்குபக்ஷம்.

க. சுத்தசேதனத்தின் ஆசிரிதமான மூலப்பிரகிருதியில் சேதனத்தின்பிரதிபிம்பம்ஈசுவரனும்.* ஆவரணவிக்ஷேப சக்திவிசிஷ்ட மூலப் பிரகிருதியின் அம்சங்களை அவித்தை யென்பர். அவித்தை வடிவமாகிய அநந்த அம்சங்களிலிருக்கும் சேதனத்தின் அநந்தப் பிரதிபிம்பத்தை ஜீவனென்பர். தத்துவ விவேகநூலில் இவ்வாறு ஜீவேசுவரநிரூபணமிருக்கின்றது:—உ.ஜகத்திற்குக்காரணவடிவமாயுள்ள பிரகிருதிக்கு இரண்டு வடிவம் கற்பிதமாம். இதனாற்றான் மூலப்பிரகிருதியின் பிரசங்கத்தில் "மாயா சாவித்யா ச ஸ்வயமேவ பவதி - மாயையும் அவித்தையும் தானேயாகின்றது" என்று சுருதி இருக்கின்றது. "தானே" என்பது ஜகத்தின் மூலப்பிரகிருதி தானே மாயை வடிவமும் அவித்தை வடிவமுமாகின்றது. சுத்த சத்துவப் பிரதானம் மாயையாம். மலின சத்துவமுடையது அவி

---

* "பிரஹ்மமில்லை, காணப்படவில்லை" என்று வியவகரித்தற்குரியதாய்ப் பிரஹ்ம ஸான்னியத்தை மறைத்தற் கநுகூலமான சக்தி ஆவரணசக்தியாம். அந்தந்த ஜீவ அசாதாரண துக்க முதலிய விக்ஷேபத்திற்கு அநுகூலமான சக்தி விக்ஷேபசக்தியாம்.

த்தையாம். இரஜோகுண தமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்ட சத்துவத்தினை மலினசத்துவ மென்பர். எதனால் ரஜோகுணதமோ குணங்கள் அமிழ்த்தப்பட்டன வாகின்றனவோ அத்தனைச் சுத்த சத்துவ மென்பர். மறைக்கப்பட்டதனை அபிபூதம் (அமிழ்த்தப் பட்டது) என்பர். முற்கூறிய வடிவ மாயையில் பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனும். அவித்தையில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும். ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயையின்சத்துவம் சுத்தமாயிருத்தலின்ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞனாவன். ஜீவனது உபாதியாகிய அவித்தையின் சத்துவம் மலினமாய் இருக்கின்றதாகலின் ஜீவன் அற்பஞ்ஞனாவன். சில நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர் :— ௩. முற்கூறிய சுருதியில் இரண்டு வடிவமுடைய பிரகிருதி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் இது வேதுவாம் :—விக்ஷேப சத்தியின் பிரதானத்தன்மையினால் மாயை என்பர். ஆவரண சக்தியின் பிரதானத்தன்மையினால் அவித்தை என்பர். ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயையில் ஆவரண சக்தி யில்லை. ஆதலால் மாயையிற் பிரதிபிம்பமாகிய ஈசுவரனுக்கு அறியாமையில்லை. ஆவரண சத்தியுடைய அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவருக்கு அறிவின்மை யிருக்கின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— ௪. ஜீவனது உபாதி காரியமும், ஈசுவரனது உபாதி காரணமுமாமென்று சுருதி கூறியிருக்கின்றது. ஆதலால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பன் ஈசுவரனும்,அந்தக்கரணத்தில்பிரதிபிம்பன் ஜீவனுமாவர். இப்பிரசங்கத்தில் பிர்திபிம்பத்தை ஜீவனென்பர்; அல்லது ஈசுவரனென்பர். ஆண்டுக் கேவலப் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஜீவத்தன்மை அல்லது ஈசுவரத்தன்மை இஷ்டமன்று. பிரதிபிம்ப விசிஷ்ட சேனத்திற்கு ஜீவத்தன்மையும் ஈசுவரத் தன்மையுமாமென்று அறிதல் வேண்டும். ஏனெனின் கேவலப் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மை யுளதாயின், ஜீவவாசகபத ஈசுவரவாசக பதங்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் அசம்பவமுண்டாகும். பரமார்த்தமோ இதுவாம் :— முற்கூறிய நான்கு பக்ஷங்களிலும் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேதவாதமுண்டு. இந்த வாதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையன்று. ஆனால் கழுத்திலிருக்கும் முகத்திலேயே பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அது பிரமவடிவப் பிரதீதி யாகின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தன்மைத் தர்மமோ மித்தையாம்; சொரூபமாகப் பிரதிபிம்பம் மித்தையன்று. இவ்வர்த்தம் மேல் விளக்கமாகும்.

௧௮௮. முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் முக்தஜீவர்களுக்குச் சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதமுளதாதல்.

முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் ஜீவேசுவரர் இருவர்களை யும் பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆதலால் முக்த ஜீவர்களால் அடையப்படுவது சுத்தப்பிரஹ்மமாம்; ஈசுவரனன்று. ஏனெனின் ஒரு உபாதி நசிக்கின், அப்போது அவ்வுபாதியின் பிரதி பிம்பத்திற்கு மற்றப் பிரதிபிம்பத்தோடு அபேதம் உண்டாகிற தில்லை; ஆனால் தனது பிம்பத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஈசுவரனும் பிரதிபிம்பமாம். ஆதலால் ஜீவரூபப் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி நாசமாகப் பிரதிபிம்ப வடிவ ஈசுவரனோடு அபேதம் சம்ப விக்கிறதில்லை; ஆனால் பிம்பவடிவ சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடுதான் அபேதமுண்டாகின்றது.

௧௮௯. முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் ஆறு அநாதி பதார்த்தங்களைக்கூறி, மூவகைச் சேதனத்தை அங்கீகரித்தல்.

இவ்வாற்றால் முற்கூறியபக்ஷங்களில் ஜீவன், ஈசுவரன், சுத்தப் பிரஹ்மம் என்னும் பேதத்தினால் மூவகைச் சேதனம் அங்கீ காரமாம். இதனாற்றான் வார்த்திகத்தில் ஆறு பதார்த்தம் அநாதி யெனப்பட்டிருக்கின்றது. ௧. சுத்தசேதனம், ௨. ஈசுவரசேதனம், ௩. ஜீவசேதனம், ௪. அவித்தை, ௫. அவித்தைக்கும் சேதனத்திற் கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தம், ௬. இவ்வைந்திற்கும் ஒன்றற் கொன்றுள்ள பேதம் என்னும் இவ்வாறு பதார்த்தங்களும் உற் பத்தி சூநியமாயிருத்தலின் அநாதியாம். இவற்றில் சேதனத்திற்கு மூன்றே பேதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

௧௯௦. சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளாற் சொல்லப்பட்ட சேதனத்தின் நான்குபேதம்.

சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் கூறியிருக்கின்றனர். அங்ஙனமாயினும், கடாகாசம், மகாகாசம், ஜலாகாசம், மேகாகாசமென்னும் பேதத்தால் ஆகாசத் த்திற்கு நான்குபேதமுண்டு. கடாவச்சின்ன ஆகாசத்தைக் கடாகாச

மென்பர். நிரவச்சின்ன ஆகாசத்தினை மகாகாசமென்பர். கடஜல த்தில் ஆகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தை ஜலாகாசமென்பர். மேகத் தில் ஜலத்தின் சூக்ஷமத்துளிக ளிருக்கின்றன. அவற்றில் ஆகாச த்தின் பிரதிபிம்பத்தினை மேகாகாசமென்பர். அங்ஙனமே சேதன மும் க. கூடஸ்தன், உ. பிரஹ்மம், ந. ஜீவன், ச. ஈசுவரனென்னும் பேதத்தால் நான்குவகையாம். ஸ்தூல சூக்ஷ்ம சரீரங்களின் அதிஷ் டானசேதனத்தைக் கூடஸ்தனென்பர். நிரவச்சின்னசேதனத்தைப் பிரஹ்மமென்பர். சரீரவடிவ கடத்தில் புத்திசொரூப ஜலத்திலுள்ள சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் யாதோ அதனை ஜீவனென்பர். மாயா வடிவ அந்தகாரத்திலுள்ள நீர்த்துளிக்குச் சமமான புத்திவாசனை கள் எவையோ, அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென்பர். சுழுத்தி அவஸ்தையிலுள்ள புத்தியின் சூக்ஷ்ம அவஸ்தை யாதோ அதனை வாசனை என்பர். கேவல புத்திவாசனையில் உள்ள பிரதி பிம்பத்தை ஈசுவரனெனின், புத்திவாசனைகள் அநந்தமாயிருத்த லால் ஈசுவரனும் அநந்தராதல் வேண்டும். ஆதலால் புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தில் உள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென் பர். இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயகோசம் ஜீவனும். ஜாக்கிரசொப் பன அவஸ்தைகளிலுள்ள ஸ்தூல அந்தக்கரணத்தினை விஞ்ஞான மென்பர். அதிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தை விஞ்ஞானமய மென்பர். "யான் கர்த்தா, போக்தா, ஸ்தூலன், துர்ப்பலன், ஒற்றைக்கண் ணன், செவிடன்" என்றிவ்வாறு விசேஷ விஞ்ஞானமுடையவன் ஜீவன். சுழுத்தியவஸ்தையில் புத்திவாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞான வடிவ ஆநந்தமயகோசன் ஈசுவரனவன். ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் பிரசித்தம். இவ்வாறு சேதனத்தின் நான்குபேதங்களைச் சித்திரதீபத்தில் கூறியிருக் கின்றார்.

கககக. பிம்பப் பிரதிபிம்ப வாதத்தோடு ஆபாசவாதத்திற்குள்ள பேதம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள்மதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையாம். முற்கூறிய பக்ஷங்களில் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேத மிரு த்தலின் பிரதிபிம்பம் சத்தியமாம். ஒரே பதார்த்தத்தில் உபாதி களின் சந்நிதானத்தால் பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத்தன்மைப்

பிரமமுண்டாகின்றது. பிம்பத்தின் சொரூபமே பிரதிபிம்பமாம். வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் மதத்தில் கண்ணாடி முதலியவற்றில் பிம்பத்தின் சந்நிதானத்தினால் அநிர்வசனீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபம் மித்தையாம்.

ககஉ. ஆபாச வாதத்தின்படி ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேத வாக்கியங்களில் பாதசமானாதிகரணமுளதெனல்.

ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களில் பாத * சமானாதிகரண முண்டு; அபேத சமானாதிகரணமில்லை. எங்ஙனம் புருஷனிடத்துத் தாணுப்பிரமமுண்டாய்ப் புருஷனது ஞானமுண்டாக, "இத்தாணு புருஷ" னென்பதாகப் புருஷனோடு தாணுவிற்கு அபேதம் கூறின், ஆண்டுத் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருஷன் அல்லது தாணுவின் அபாவம் புருஷன் என்றிவ்வாறு ஞானமுண்டாகின்றது. அதிகரணத்தினும் அபாவம் வேறுமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருடனுமென்னும போதமுண்டாகின்றது. கற்பிதத்தின் அபாவம் அதிஷ்டான வடிவமாமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவம் புருஷனென்னும் போதமுண்டாகின்றது. இவ்வாறே யானென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய "ஜீவன் பிரஹ்ம" மென்னும் வாக்கியத்திற்கு ஜீவனது அபாவமுடையது பிரஹ்மமா மென்பது பொருள்; அல்லது ஜீவனது அபாவம் பிரஹ்மமா மென்பது பொருள். அபாவத்தினைப் பாதமென்பர். முற்கூறியபடி கற்பித பதார்த்தத்திற்குச் சத்திய அதிஷ்டானத்தோடு அபேதங்கூறின் ஆண்டுப் பாத சமானாதிகரணமே சொல்லக் கருதியதாம்.

ககங. கூடஸ்தப் பிரஹ்மங்களின் அபேதஸ்தலத்தில் அபேத (முக்கிய) சமானாதிகரணமுளதெனல்.

யாண்டுக் கூடஸ்தருக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லப்படுகின்றதோ, ஆண்டு அபேதசமானாதிகரண முண்டு. 'ஜலாகாச

---

* ஈண்டு மூலக்கிரந்தகாரரால் அப்பியாசிகள் சுலபமாய் உச்சரிக்கும் பொருட்டுச் சாமானாதிகரணியம் என்னும் பதம் சமானாதிகரண மென்று பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

த்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதம் கூறுமிடத்து, ஜலாகாசத்திற்கு மகாகாசத்தோடு பாதசமானாதிகரணமுண்டு. கடாகாசத்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதங் கூறின், ஆண்டு அபேதசமானாதிகரணமுண்டு. இதனையே முக்கியசமானாதிகரண மென்பர். இவ்வாறு வித்தியாரணிய சுவாமிகள் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு பாதசமானாதிகரணமே எழுதி இருக்கின்றனர்.

௧௯௪. முற்கூறிய பாதசமானாதிகரணத்தில் விவரணகாரரது வசனத்தோடு விரோதமின்மை.

விவரண கிரந்தத்தில் "யான் பிரஹ்மம்" என்னும் வாக்கியத்தில் யானென்னும் சொற்பொருளாகிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கியசமானாதிகரணம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மகாவாக்கியத்தில் பாதசமானாதிகரணத்தின் கண்டனமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குச் சமாதானம் வித்தியாரணியசுவாமி இவ்வாறு எழுதி இருக்கின்றனர்:— புத்தியிலுள்ள சிதாபாசனுக்கும் கூடஸ்தனுக்கும் அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டு. ஏனெனின் சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்திக்கு அதிஷ்டானம் கூடஸ்தனும். யானெனும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்தியாம். தானெனும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் கூடஸ்தனும். "யான்றானறிகின்றேன், நீதானறிகின்றாய், அவன்றானறிகின்றான்" என்றிவ்வாறு சகல உணர்ச்சியிலும் கலந்திருப்பது தானென்னும் சொல்லின்பொருளாம். யான், நீ முதலியசொற்களின் பொருள் வியபிசாரியாம் (பிறழ்ச்சியுள்ளதாம்). தானெனும் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய கூடஸ்தன்எல்லாவற்றினும் கலந்திருத்தலால் அதிஷ்டானமாம். நான் நீ முதலிய சொற்களுக்குப் பொருளாகிய சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்திவடிவஜீவன் வியபிசாரியா யிருத்தலின் அத்தியஸ்தமாம். கூடஸ்தரிடத்து ஜீவனது சொரூபாத்தியாச மிருக்கின்றது. ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தரது சம்பந்தாத்தியாச மிருக்கின்றது. இதனாற் கூடஸ்தஜீவர்களுக்குஅந்நியோந்நியாத்தியாச மிருத்தலின், ஒன்றற்கொன்று விவேகமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மத்தோடு கூடஸ்தனுக்குள்ள முக்கிய சமானாதிகரணத்தின் வியவகாரம் ஜீவனிடத்துச் செய்திருக்கின்றனர். ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்த தர்மத்தின் ஆரோபமின்றி மித்தையாகிய ஜீவனுக்குச் சத்தியமாகிய பிரஹ்மத்தோடு முக்கியசமானாதிகரணம் சம்பவியாது. ஆதலால் தனது ஆசிரயமான அந்தக்

கரணத்தின் அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தன் யாதோ, அதன் தர்மத்தைச் சொல்லுங்கருத்தால் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணகாரரது வசனத்தோடு விரோதமில்லாமையை எழுதியிருக்கின்றனர்.

௧௯௫. விவரணத்திற் கூறிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணமும், வித்தியாரணியரது வாக்கியத்தின் பிரௌடிவாதத் தன்மையும்.

விவரண கிரந்தத்தை முன்பின்நோக்கின், இத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் விவரணகிரந்தத்தில் பிம்பத்தின்சொரூபமே பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அவர்கள் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மையோ மித்தையாம். பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனது சொரூபம் மித்தையன்று. ஆனால் அதன் சொரூபம் சத்தியமாம். ஆதலால் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. வித்தியாரணியசுவாமிகள் முற்கூறிய விவரணகிரந்தத்தின் அபிப்பிராயம் யாதோ, அது பிரௌடிவாதத்தினாற் கூறப்பட்டதாம். எங்ஙனமெனின்: பிரதிபிம்பத்திற்கு மித்தியாத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும், ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தத் தன்மையைக் கூறுங்கருத்தால் மகாவாக்கியங்களில் விவரணத்திற் கூறிய முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் முக்கிய சமானாதிகரணத்தின் அநுபபத்தி (சம்பவமின்மை)யால் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சத்தியத்தன்மை அங்கீகரிக்கத்தக்க தன்று' என்னும் பிரௌடிவாதத்தால் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணத்திற்கு முற்கூறிய அபிப்பிராயத்தை எழுதி இருக்கின்றனர். விவரணகிரந்தத்திற்கு முற்கூறிய அபிப்பிராய மில்லை. மேன்மை (பிரௌடி)யாகச் சொல்லுதல் (வாதம்) பிரௌடிவாதமெனப்படும். பிரதிபிம்பத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையை அங்கீகரித்து மகா வாக்கியங்களில் முக்கிய சமானாதிகரணமும் பிரதிபாதனம் செய்யக்கூடும் என்று இவ்வாறு தனது மேன்மையைப் போதித்திருக்கின்றனர்.

௧௬௬. வித்தியாரணியர்கூறிய சேதனத்தின் நான்குபேதங்களது அநுவாதம்.

இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணத்தில் ஆபாசன் ஜீவனாவன். அவன் விஞ்ஞானமயகோச வடிவமாவன். புத்தி வாசனா விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தில் ஆபாசன் ஈசுவரனாவன். அவன் ஆநந்தமயகோச வடிவமாவன். இருவரது சொரூபமும் மித்தையாம். கூடஸ்த ஜீவர்களுக்கு அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டு. பிரஹ்ம சேதனத்திற்கும் ஈசுவரனுக்கும் அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டு. ஆதலால் ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்த தர்மங்களின் ஆரோபத்தால் சிலவிடத்துப் பாரமார்த்திகப் பிரஹ்மத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஈசுவரனிடத்து அத்தியாசத்தாலாகிய பிரஹ்மத் தன்மையைக் கூறும் கருத்தால் சிலவிடத்து வேதாந்தத்தால் அறியப்படுந்தன்மை முதலிய தர்மங்களைக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் சேதனத்திற்கு நான்குபேத முண்டென்னும் பிரக்கிரியை சித்திர தீபத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

௧௬௭. வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டனம்.

ஆனால் புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறுதலும் சம்பவியாது. அது வருமாறு:—புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தி லுள்ள பிரதிபிம்பத்தை ஈசுவரனெனக் கூறுவோரை, ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதி கேவலம் அஞ்ஞானமா? அல்லது வாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானமா? அல்லது கேவலம் வாசனையா? என்று கேட்கவேண்டும். முதற் பக்ஷத்தைக் கூறின், புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறுதலோடு விரோதமுண்டாகும். இரண்டாவது பக்ஷத்தைக் கூறின், கேவலஅஞ்ஞானத்தினையே ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதியாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக் கூறுதல் பயனின்றியதாம். வித்தியாரணிய சுவாமிகளது பக்தர், கேவல அஞ்ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக்கொள்ளின், ஈசுவரனிடத்துக்